

รายงานการวิจัย

การจัดกิจกรรมนักศึกษา
ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

The Organization of Student Activities
in the Lower Northern Rajabhat Institutes

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิศา ลุวรณประทีศ

สำนักกิจการนักศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

พ.ศ. 2544

ชื่อเรื่องวิจัย : การจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ตอนล่าง

ชื่อผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิศา สุวรรณประเทศ

วันเดือนปีที่ทำวิจัยเสร็จ : ๙ กันยายน ๒๕๔๔

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษา ศึกษาความคิดเห็น ของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครึ่งนึง ได้แก่ อาจารย์และนักศึกษา ซึ่งจะแยกออกเป็น ๔ กลุ่ม คือ ผู้บริหารงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา คณะกรรมการนักศึกษา และนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยทางค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง มีรูปแบบของการจัดกิจกรรมคล้ายกัน แต่สถาบันจะมีการกระจายช่องกิจกรรมลดลงทั้งนี้ แต่มีความต้องกิจกรรมแต่ละกันในแต่ละช่วงเดือน ในด้านการสนับสนุนการจัดกิจกรรม สถาบัน แต่ละแห่งจะมีการฟังเสียงและสนับสนุน โดยกำหนดนโยบายการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา การประชุมและรีเջจงทำความเข้าใจกับนักศึกษา ภารกิจที่สำคัญของการทำกิจกรรม การสนับสนุน โดยการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ยานพาหนะ และเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก เป็นต้น สำหรับปัญหาของกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษามีเงินความสำคัญและ คุณค่าของกิจกรรม งบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ระเบียบและข้อบังคับที่ เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษามีรัดเข้ม

ข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาที่สำคัญคือ การจัดงานบประมาณ สนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น กำหนดนโยบายและระเบียบข้อบังคับในการจัด กิจกรรมนักศึกษาให้รัดเข้ม ปรับปรุงรูปแบบของกิจกรรมนักศึกษาให้มีความหลากหลายมากขึ้น จัดอบรมให้ความรู้ด้านกิจกรรมนักศึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษา ปรับปรุงระบบการประชาสัมพันธ์ งานกิจกรรมนักศึกษา และทางส่งเสริมให้อาจารย์และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

Project Title : The Organization of Student Activities in
the Lower Northern Rajabhat Institutes
Name of the Researcher : Asst. Prof. Nisa Suwanpratest
Year : September 9, 2001.

Abstract

The objectives of this research were to study of states and problems of student activities and the comparison of students' and advisors' opinions concerning student activities of Lower Northern Rajabhat Institutes. The sample consisted of four groups: the administrators of student affairs, the student - activity advisors, the student committee, and other students. The instrument used for data collection was questionnaires. and analyzed by using frequency, percentage, means and standard deviation.

Results of the study showed that the Lower Northern Rajabhat Institutes had similar organization forms for student activities. Each institute had student activities all year round, but the frequencies of organizing the activities were different. For the promotion of student activities, each institute set the policy, called the meeting, activity handbooks, materials and necessary equipment, including transportation were provided for organizing student activities effectively. It was found that most students took part in the activities but still some students never participated in any activities. The main reasons why they did not join the activities were that they overlooked the value and importance of the activities, the lack of supporting budget and the regulations of student activity were not clearly stated and the activities were not interesting.

To develop student - activity organization, sufficient budget must be allocated. Policies, rules, and regulations of student - activity organization should be clearly made. The selected activities should be more diverse. Seminars on this matter should be provided for the student activity advisors. Advisors and students should be encouraged to participate more in student activities. Finally, student - activity organization should be more publicized.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา.....	13
ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา.....	13
ปรัชญาของงานกิจกรรมนักศึกษา.....	15
วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา.....	16
ประเภทของงานกิจกรรมนักศึกษา.....	19
ประโยชน์และความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา.....	24
อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา.....	28
การผันและงบประมาณของงานกิจกรรมนักศึกษา.....	31
ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา.....	33
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา.....	35
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล	55
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
การสร้างเครื่องมือ.....	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ส่วนภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	62
ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาและอุปสรรคของการจัดกิจกรรมนักศึกษา...	77
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	112
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาและอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	138
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการลงเรียน และพัฒนาศักยภาพนักศึกษาของสถาบันราชภัฏคุณภาพเห็นชอบล่าง.....	146

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย.....	152
อภิปรายผล.....	159
ข้อเสนอแนะ.....	165
 บริษัทฯ.....	169
ภาคผนวก.....	173
ประวัติผู้วิจัย.....	188

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ตอนล่างจำแนกตามชั้นปี.....	57
ตารางที่ 2	สถานภาพของผู้บุริหารงานกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำแนกตามคณะ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และจำนวนปีที่ดำรงตำแหน่งผู้บุริหาร.....	63
ตารางที่ 3	สถานภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาagan กิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำแนกตามสถาบัน และคณะที่สังกัด.....	66
ตารางที่ 4	สถานภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาagan กิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำแนกตามเพศ อายุ และวุฒิการศึกษา.....	67
ตารางที่ 5	สถานภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาagan กิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับ งานที่ปรึกษา กิจกรรม และงานบริหาร.....	68
ตารางที่ 6	สถานภาพของคณะกรรมการองค์กรนักศึกษา สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำแนกตามสถาบัน คณะ และชั้นปี.....	70
ตารางที่ 7	สถานภาพของ คณะกรรมการองค์กรนักศึกษา สถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำแนกตามเพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม และการมีงานทำ.....	72
ตารางที่ 8	สถานภาพของนักศึกษา สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำแนกตามสถาบัน คณะ และชั้นปี.....	74
ตารางที่ 9	สถานภาพของนักศึกษา สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำแนกตามเพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม และการมีงานทำ.....	76
ตารางที่ 10	จำนวนนักศึกษา จำนวนองค์กรกิจกรรมนักศึกษา และจำนวน อาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	78

ตารางที่ 11	จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	80
ตารางที่ 12	การให้บริการข้อมูลด้านกิจกรรม การจัดหน่วยศูนย์ เครื่องอ่านราย ความสะอาด จัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา คู่มือองค์กรกิจกรรม การจัดประชุมสัมมนาซึ่งทำความเข้าใจเรื่องกิจกรรม และ การเข้าร่วมกิจกรรม ของผู้บริหารของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ตอนล่าง.....	81
ตารางที่ 13	เงินงบประมาณ ที่ได้รับการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	83
ตารางที่ 14	ปัญหาและอุปสรรคสำคัญ ของบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา.....	84
ตารางที่ 15	ข้อเสนอแนะ แนวทางการส่งเสริม และพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา ของผู้บริหาร.....	85
ตารางที่ 16	ข้อมูลการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา ของอาจารย์ ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	86
ตารางที่ 17	ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของงานกิจกรรมนักศึกษา.....	89
ตารางที่ 18	ข้อเสนอแนะ แนวทางการส่งเสริม และพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมนักศึกษา.....	90
ตารางที่ 19	ข้อมูลองค์กรกิจกรรม ที่คณะกรรมการองค์กรนักศึกษารับผิดชอบ บริหารงานของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	91
ตารางที่ 20	จำนวนสมควร คณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรม นักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	93
ตารางที่ 21	การประเมินคุณภาพการของคุณบริหารกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบัน ราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	95
ตารางที่ 22	บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาต่องค์กรกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบัน ราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	96
ตารางที่ 23	ผลกระทบจากการเป็นคณะกรรมการบริหารองค์กรกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	97

หน้า

ตารางที่ 24	แหล่งเงินทุนที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา	
	ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	98
ตารางที่ 25	จำนวนครัวในการจัดกิจกรรม และจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม	
	ขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง	99
ตารางที่ 26	กิจกรรมนักศึกษาที่ต้องการให้จัดเพิ่มเติม.....	100
ตารางที่ 27	ปัญหาและอุปสรรคของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของคณะกรรมการ	
	องค์กรนักศึกษา.....	100
ตารางที่ 28	ข้อเสนอแนะ แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา	
	ของคณะกรรมการองค์กรนักศึกษา.....	101
ตารางที่ 29	การเป็นสมาชิกองค์กรกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ	
	กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	102
ตารางที่ 30	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ	
	กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	104
ตารางที่ 31	เหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่เข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา	
	สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	106
ตารางที่ 32	ความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา และความเห็นต่อ	
	มาตรการของสถาบันที่กำหนดให้นักศึกษาต้องมีสมุดคู่มือกิจกรรม	
	นักศึกษา บันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษา	
	สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	108
ตารางที่ 33	ประโยชน์จากการที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมนักศึกษา	
	ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	109
ตารางที่ 34	กิจกรรมนักศึกษาที่ต้องการให้จัดเพิ่มขึ้น.....	110
ตารางที่ 35	ปัญหาสำคัญของการจัดกิจกรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา.....	110
ตารางที่ 36	ข้อเสนอแนะ แนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาจากนักศึกษา.....	111
ตารางที่ 37	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ	
	องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เทียบกับการดำเนินนโยบายกิจกรรม	
	นักศึกษา ในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	113

หน้า

ตารางที่ 38	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม นักศึกษา.....	116
ตารางที่ 39	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับประเภทกิจกรรม.....	119
ตารางที่ 40	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับประโยชน์ และความสำคัญของ กิจกรรมนักศึกษา.....	122
ตารางที่ 41	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา.....	126
ตารางที่ 42	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยพัฒนา และทรัพยากร สนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	128
ตารางที่ 43	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับระเบียบและข้อบังคับในการ ดำเนินกิจกรรมนักศึกษา.....	131
ตารางที่ 44	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา.....	133
ตารางที่ 45	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับบุคลากร และองค์กรที่เกี่ยวข้อง.....	136
ตารางที่ 46	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในการจัด กิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง.....	140
ตารางที่ 47	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ องค์กรนักศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริม และ พัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง	147

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาขั้นสูงมีภารกิจที่สำคัญ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ภารกิจที่สำคัญในการผลิตบัณฑิตนี้ นอกจากจะให้บัณฑิตเป็นผู้มีความรู้ทางวิชาการแล้ว สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาบัณฑิตให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกด้าน ด้านทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๘ (พ.ศ.2540-2544) ได้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมาก โดยให้กำหนดให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ซึ่งหมายถึงการพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะของคนไทยให้สามารถมีความคิดสร้างสรรค์ที่จะเป็นการเพิ่มศักยภาพทางการอาชีวศึกษาของชุมชน สร้างคุณและของประเทศชาติได้ในที่สุด และเพื่อให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๘ (2540-2544) ได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคนไทย ในอนาคตต้องได้รับการพัฒนาและพัฒนาใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสติปัญญา ด้านสุขภาพ พลานามัย ด้านการประกอบอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2540)

การผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 4 ประการนี้ จำเป็นต้องมีการเรียนการสอนในห้องเรียน หรือจัดการการเรียนการสอนตามหลักสูตร ในสาขาวิชาต่างๆ ไม่สามารถที่จะสร้างคุณลักษณะที่สมบูรณ์ให้เกิดขึ้นกับบัณฑิตได้ทั้งหมด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยกระบวนการ การ หรือกิจกรรมที่จะช่วยสร้างเสริมเติมเต็ม และพัฒนาผู้เรียน ดังกล่าวคือกิจกรรมนักศึกษา (Student Activities)

กิจกรรมนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของงานด้านกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป้าหมายที่สำคัญของการพัฒนานักศึกษานั้น มุ่งเน้นให้ นักศึกษาเกิดการพัฒนาในตนเองให้สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การที่จะทำให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาไปได้พร้อมกันทั้ง 4 ด้านดังกล่าว ต้องอาศัยบุรุษราษฎร์และ สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน ขันได้แก่กิจกรรมนักศึกษาซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา นักศึกษา เพาะงานด้านกิจกรรมเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนในการแสดงความสามารถ ในการตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ รู้จักการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีในสังคมของ นักศึกษาเอง (วัฒนา เพพหัสสิน ณ อยุธยา, 2528)

งานกิจกรรมนักศึกษา เป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่ สมบูรณ์ มีวิสัยทัศน์(Vision) กว้างไกล สอดคล้องตามสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองใน ปัจจุบัน ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจะกำหนด แผนงานนิสิตนักศึกษาเป็นแผนงานหนึ่งของ ภารกิจหลักของสถาบัน โดยกำหนดปรัชญา ทัศนคติ นโยบาย และมาตรการ เพื่อนำไปสู่ การพัฒนานักศึกษาในทุกด้าน ซึ่งงานสำคัญอย่างหนึ่งของงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิต นักศึกษา คือ งานกิจกรรมนักศึกษา (วิโรจน์ วงศ์พัน, 2541)

ทบทวนมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในประเทศไทย เห็นความสำคัญของ กิจกรรมนักศึกษาเรื่องเดียวกัน จะเห็นได้ว่าในแผนกรากศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (2540 - 2544) ได้มีนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตและการสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา ด้วยเงินกัน ซึ่งระบุไว้ว่า จะเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้สึก รู้ขอบ และมีจิตสำนึกรักเรียนร่วม จรรยาบรรณวิชาชีพ และความรับผิดชอบต่อสังคม โดยพัฒนาหลักสูตรให้มีกิจกรรมควบคู่กับ การเรียนการสอน และสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา และกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับ สังคม (ทบทวนมหาวิทยาลัย, 2538)

ในปัจจุบันสถาบันการศึกษาทุกแห่งได้ส่งเสริมและสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักศึกษา ในรูปแบบต่างๆ อย่างกว้างขวาง และหลากหลาย ทั้งกิจกรรมองค์กรนักศึกษา กิจกรรมสมโภช คณะ กิจกรรมชุมชน กิจกรรมชุมนุม กิจกรรมกีฬา และกิจกรรมตามกลุ่มสนใจต่าง ๆ โดยมีการ กำหนดรูปแบบของกิจกรรม การติดตามและประเมินผลกิจกรรม และการจัดสรรงบประมาณเพื่อ สนับสนุนการทำกิจกรรมนักศึกษาจากสถาบันอย่างเต็มที่

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ สัมพันธ์ รอดพึงครุฑ ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่กรุณามให้คำแนะนำ ตรวจแก้ไขแบบสอบถาม และให้ความช่วยเหลือในการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาของคุณกิจกรรม คณะกรรมการของคุณกิจกรรม นักศึกษา และนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร และสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ที่กรุณามให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดียิ่ง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่กรุณามขอบทุนอุดหนุนในการทำวิจัย และขอขอบคุณ คณาจารย์ นักวิชาการ และเจ้าหน้าที่สำนักกิจการนักศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

คณาจารย์ คณาจารย์นิศา สุวรรณประเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

อย่างไรก็ตามแม้จะมีการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนางานการจัดกิจกรรมนักศึกษาจากฝ่ายบริหารของสถาบัน และจากบุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษาอย่างเต็มที่ แต่จากการดำเนินการพบว่าการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาประสบปัญหามากมาย ปัญหาที่เป็นประเด็นสำคัญคือ นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เข้าร่วมกิจกรรมและให้ความสนใจในกิจกรรมที่จัดขึ้นน้อยมาก นอกจากนั้นผู้บริหารและอาจารย์ยังให้ความสำคัญต่อกิจกรรมนักศึกษาไม่มากเท่าที่ควร มีนักศึกษาของสถาบันเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นที่เข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละครั้งจะเป็นกลุ่มนักศึกษาชุดเดิมอีกด้วย

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว จึงเป็นที่มาสนใจที่จะศึกษาแบบของภาควิชากิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาที่เข้มแข็งมากขึ้น จึงได้ทำการศึกษาฐานแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกุ้งภานุวนาราม ที่เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ศึกษาลักษณะปัจจัยและปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกุ้งภานุวนาราม เนื้อหานักศึกษาของสถาบันราชภัฏกุ้งภานุวนาราม
- ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกุ้งภานุวนาราม
- เสนอแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกุ้งภานุวนาราม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

- การศึกษาการจัดกิจกรรมนักศึกษาเน้นเฉพาะสถาบันราชภัฏกุ้งภานุวนาราม เท่านั้น ซึ่งประกอบด้วยสถาบันราชภัฏ 4 แห่งได้แก่ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร และสถาบันราชภัฏนครราชสีมา

2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาสถาบันราชภัฏ
กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ภาคปกติ ปีการศึกษา 2543

3. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มนักศึกษาสถาบันราชภัฏ จะใช้เฉพาะนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2,
3 และ 4 ทุกโปรแกรมวิชา สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4
เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้ได้ผ่านการเป็นนักศึกษาที่ร่วมทำกิจกรรมนักศึกษามาแล้วทุกคน ส่วน
นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาเข้าใหม่ของสถาบัน ยังไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม หรือเข้าร่วม
กิจกรรมนักศึกษามาก่อนมาก จึงไม่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. กิจกรรมนักศึกษาที่ศึกษาครั้นนี้จะไม่รวมกิจกรรมนักศึกษาทางด้านวิชาการที่จัดใน
ห้องเรียน หรือนอกห้องเรียนที่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน แต่จะศึกษาเฉพาะงาน กิจกรรม
นักศึกษาซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ กิจกรรมของค่ายนักศึกษา
กิจกรรมสมัชระ ฯ ฯ กิจกรรมชมรม กิจกรรมทุนมุน ฯ ฯ และกิจกรรมกลุ่มสนใจอื่น ๆ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับมิติใหม่ของการพัฒนา กิจกรรมนักศึกษา

ผลการประชุมสัมมนาผู้บริหารระดับสูงทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนักศึกษาของ
สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ระบุว่า กระบวนการในสังกัดทบทวนหลักสูตร ประจำปี พ.ศ. 18 - 20 เมษายน 2536
ณ โรงแรมเอราวัณพัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีแนวคิดเกี่ยวกับมิติใหม่ของการพัฒนา
กิจกรรมนักศึกษา ดังนี้ (วันเพ็ญ บุญยืน, 2540)

1) รูปแบบของกิจกรรมนักศึกษา ความมีการปรับปรุงที่ระบบ และวิธีการ
ดำเนินงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันมากกว่าที่จะติดอยู่กับรูปแบบเดิม ๆ ซึ่งมักจะ
ทำให้เกิดปัญหากระบวนการที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามกำหนด แนะนำให้ดำเนินการ
ตามที่ต้องการ เช่น นักศึกษาที่เป็นไปในทางลบมากกว่าที่ทางบกทั้ง ๆ ที่งานกิจกรรมนักศึกษา
และกิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่ดีงาม

2) สถาบันการศึกษาควรส่งเสริม และกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจใน
กิจกรรมทุกชนิด และสังคม กิจกรรมทางการเมืองในขอบเขตที่เหมาะสม โดยการบูรณาการ
หลักสูตรการเรียนการสอน และการทำกิจกรรมนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์โดยตรง
ในการปฏิบัติงานในทุกชนิด ให้นักศึกษามีความเข้าใจในเรื่องความเป็นอยู่ที่แท้จริงของ ประชาชน
เมื่อออกไปทำงานแล้วก็สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นได้ การจัดกิจกรรม
นักศึกษาควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้บำเพ็ญประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ตนศึกษา

ให้นักศึกษาจัดกิจกรรมที่สามารถสร้างความร่วมมือจากทุกชนให้มากที่สุด โดยให้ทุกชนได้เข้ามา มีส่วนร่วมด้วย และที่สำคัญคือ กิจกรรมนักศึกษาควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริม ท้าทาย ให้นักศึกษา กล้าคิด กล้าทำเพื่อความถูกต้อง กล้าแก้ปัญหาให้เป็นตัวอย่างสำหรับการแก้ไขปัญหาของสังคม อย่างจริงจัง

3) ความมีการประชุม บริการหารือกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษา ผู้ทำกิจกรรมงานวิชาการ และงานอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดบูรณาการงานของ มหาวิทยาลัยให้เป็นเอกภาพและมีความต่อเนื่อง ให้นักศึกษามีโลกทัศน์และเชื่อทัศน์ที่กว้าง เหนือสมกับสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงและเตรียมตัวเพื่อนาคตที่ดี

4) ความมีการขยายขอบข่ายงานกิจกรรมนักศึกษาให้กว้างขวางขึ้น นอกเหนือจาก ที่ทบทวนมหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมอยู่แล้ว กิจกรรมที่ควรส่งเสริมได้แก่ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรม ทางการเมืองในขอบเขตที่เหมาะสม งานวิเทศสัมพันธ์ และงานแนะแนว เป็นต้น

5) กิจกรรมนักศึกษาในแต่ละสถาบัน ความมุ่งเป้าหมายมักศึกษาส่วนมาก ไม่ควร จำกัดวงอยู่แค่ในนิติตนักศึกษาสู่ใดก็มุ่นหนึ่ง เพื่อให้นักศึกษาทั่วหมดได้รับประโยชน์ ร่วมกัน

6) ความมีการศึกษาวิจัยและประเมินผลแบบประเมินของรัฐที่ได้ทุ่มเท สนับสนุน งานกิจกรรมนักศึกษาว่าได้ผลเป็นประการใด เพื่อให้สามารถนำข้อมูลการวิจัย มาพัฒนาการจัด กิจกรรมนักศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งความมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสนใจเข้าร่วม กิจกรรมของนักศึกษาด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาได้ถูกทิศทาง และแต่ละสถาบันควรศึกษาวิจัย คุณลักษณะของบัณฑิต ที่หางประดิษฐ์ค้นนั้นมีสำเร็จการศึกษาแล้วได้เป็นไปตามที่คาดหวังไว้หรือไม่

7) หากจะมีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันการศึกษาต้องให้ความสำคัญ ต่อบุคลากรที่ดำเนินงานทางด้านกิจการนักศึกษาด้วยกิจกรรมนักศึกษาจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่ กับคุณภาพของบุคลากรที่จะมาดำเนินกิจกรรมนักศึกษาด้วยอาจารย์ควรให้เวลาส่วนหนึ่งมาทำงานร่วมกับ นักศึกษา นอกเหนือไปจากบทบาทในด้านการสอนและการวิจัย

จะเห็นได้ว่า งานกิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญที่จะทำให้นักศึกษาเกิดพัฒนาการใน ตัวเอง ๆ สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้นักศึกษามีความสนใจในกิจกรรม โดยบูรณาการ หลักสูตรการเรียนการสอน และการทำกิจกรรมนักศึกษาเข้าด้วยกัน และบุคลากรทั้งผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ความมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนักศึกษาด้วย

2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของคนไทยในอนาคต จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) เป็นแผนพัฒนาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ โดยได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคนไทยในอนาคตโดยสรุปมีสาระสำคัญ 4 ประการ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2540)

1) ด้านคิตใจและสังคม มีวินัย มีความซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน มีจริยธรรม มีคุณธรรม มีความเป็นประชาธิปไตย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ร่วมในการบูรณาการพัฒนา มีความเป็นไทย อนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) ด้านสติปัญญา คิดกว้าง คิดไกล ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ สามารถน释งหากความรู้ด้วยตนเอง มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ รักการประดิษฐ์ ค้นคว้า รู้เท่าทันเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

3) ด้านสุขภาพพละนามัย มีสุขภาพจิตดี เครียดต่ำ ทนทาน ร่างกายแข็งแรง ปลดปล่อยจากโรคภัยที่ป้องกันได้ ปราศจากสาหัสรา และสารเสพย์ติด

4) ด้านการประกอบอาชีพ มีทักษะ มีคุณธรรมและเจตคติที่ดีของการประกอบสัมมาอาชีพ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ทำให้คนมีความสุข ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง และสังคมล้วนยั่งยืน

3. แนวคิดในการจัดการอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา ก้าวเดินทางสู่อุดมศึกษา มีปรัชญาหารือฯดังนี้ 2 ประการ ดังนี้ (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2541)

1) เพื่อเป็นกำลังคน (Man Power) สร้างเป็นการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองทางด้านมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานวิชาการ และตอบสนองความต้องการของสังคม

2) เพื่อให้เป็นคนที่สมบูรณ์ (Manhood) จากประวัติการอุดมศึกษา นักปรัชญาเน้นที่หลักการทำงานช่วยเหลือบุณฑิตในทุกสาขาวิชาที่จะต้องมีความเป็นคนที่สมบูรณ์

ในอุดมการ คำที่แสดงคุณลักษณะของบุณฑิต ก็คือ Wisdom and Goodness หมายถึง ความเร่องปัญญาและคุณธรรม หรืออาจกล่าวง่าย ๆ ว่า เป็นคนเก่งและเป็นคนดี หรือในบางสถาบันกล่าวกันว่าเป็นผู้มีความรู้คุณธรรม

การมีส่วนร่วมของนักศึกษา หมายถึง จำนวนพัลส์งาน ทั้งพัลส์กายและพัลส์จิต ที่นักศึกษาใช้ในประสบการณ์ในลักษณะต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เช่น นักศึกษาที่มีส่วนร่วมมาก คือนักศึกษาที่ใช้ทั้งพัลส์กายและพัลส์จิต เพื่อการศึกษาด้านครัวเรือน การทำกิจกรรมนักศึกษา ประเภทต่าง ๆ การทำงานร่วมกับอาจารย์ เป็นต้น ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาที่มีส่วนร่วมน้อย คือ นักศึกษาที่ไม่สนใจศึกษาเล่าเรียน ไม่เข้ารับเรียน ไม่ทำกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา หรือไม่ทำงานร่วมกับอาจารย์ เป็นต้น การมีส่วนร่วมของนักศึกษายังมีอีกหลายแบบ เช่น การอุทิศตัวเอง การเข้าร่วม และการเข้าไปเกี่ยวข้อง เป็นต้น ซึ่งค่าต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วได้แสดงถึง พฤติกรรมของบุคคลทั้งสิ้น

สาระสำคัญของทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนักศึกษา มี 5 ประการดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วม หมายถึง การใช้พัลส์กาย พัลส์จิตเข้าไปสัมผัสนั้นหรือทำงานร่วมกับคน หรือสิ่งของต่าง ๆ
2. การมีส่วนร่วม เกิดขึ้นในลักษณะที่ต่างกัน คือ นักศึกษาแต่ละคนเข้าไปมีส่วนร่วมกับ สิ่งใดสิ่งหนึ่งในปริมาณและคุณภาพที่ต่างกันและนักศึกษาคนเดียวกันก็เข้าไปมีส่วนร่วมด้วย สิ่งต่าง ๆ ในปริมาณและคุณภาพที่ต่างกัน
3. การมีส่วนร่วมนั้น มีทั้งปริมาณและคุณภาพ ปริมาณหมายถึง เวลาที่นักศึกษาใช้ใน การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมนั้น ส่วนคุณภาพหมายถึง ความสนใจ ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น ความพยายามที่จะทำให้กิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จ
4. ผลกระทบของการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา ที่เกิดจากโปรแกรมทาง การศึกษา (วิชาการหรือกิจกรรมนักศึกษา) นั้น เป็นผลลัพธ์โดยตรงกับทั้งปริมาณและคุณภาพของ การมีส่วนร่วมของนักศึกษา กับโปรแกรมทางการศึกษานั้น
5. ประสิทธิภาพของนโยบายและการปฏิบัติ ท ทางด้านการศึกษานั้น เกี่ยวข้องกับ ความสามารถของนโยบายและการปฏิบัติที่จะเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

จุดเด่นของทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

1. เป็นทฤษฎีที่ง่ายไม่มีความ слับซับซ้อน
2. สอดคล้องกับหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ เช่น จิตวิเคราะห์ (Psycho Analysis) และ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบดั้งเดิม (Classical Learning Theory)
3. สามารถอธิบายให้เห็นถูกภาพรวมคือที่เกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาได้อย่างชัดเจน เช่น นักศึกษาซึ่งเป็นประธานชุมชนกิจกรรม ได้ใช้เวลาในการวางแผนและการดำเนินงาน กิจกรรม ของชุมชนมาก และได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ยอมจะเกิดการเรียนรู้ในการทำงานเป็นอันมาก

4. สามารถนำไปใช้ในการวิจัย เช่น การวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา เป็นต้น

5. สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน โดยช่วยให้ผู้สอนเห็นว่า การลดบทบาทของผู้สอนลง และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีบทบาทเพิ่มขึ้นย่อมทำให้การเรียนการสอนได้ผลดี ยิ่งขึ้น (สำเนาร ๙๙๗๖/ป. ๒๕๓๘)

จากแนวความคิดและทฤษฎีที่กล่าวถึงแล้วข้างต้นและเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ การวิจัยนี้ จึงกำหนดกรอบแนวความคิดเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈คราม
Pibulsongkram Rajabhat University

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การศึกษาภูแบบของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง สิ่งที่สถาบันการศึกษา หรือกลุ่มขององค์กรนักศึกษา จัดขึ้นทั้งภายในสถาบันศึกษา และหรือภายนอกสถานศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้าง บุคลิกภาพ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นกับตัวนักศึกษา ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลและรับผิดชอบของฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา
2. รูปแบบของการจัดกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง ลักษณะของกิจกรรม วัตถุประสงค์ ผู้จัดกิจกรรม ผู้ร่วมกิจกรรม วิธีการจัด องค์ประกอบและขั้นตอน ระยะเวลา งบประมาณ และทรัพยากร ตลอดจนการประเมินผลกิจกรรม
3. กิจกรรมองค์การนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับนักศึกษาของสถาบันทั้งหมดซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารองค์การนักศึกษา
4. กิจกรรมสมมูลค่า หมายถึง กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับนักศึกษาของคณะต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารสิ่งแวดล้อม
5. กิจกรรมชุมชน หมายถึง กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับนักศึกษาที่เป็นสมาชิกของชุมชน หรือนักศึกษาอื่น ๆ ผู้สนใจ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารชุมชนนั้น ๆ
6. กิจกรรมชุมชน หมายถึง กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับนักศึกษาที่เป็นสมาชิกของชุมชน หรือนักศึกษาอื่น ๆ ผู้สนใจ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารชุมชนนั้น ๆ
7. กิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย หมายถึง กิจกรรมเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับนักศึกษา ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา หรือของคณะกรรมการบริหารชุมชนที่ดำเนินการ
8. กิจกรรมทางวิชาการ หมายถึง กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับนักศึกษาในหรือนอกห้องเรียน อันเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในสาขาวิชาซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอน
9. แผนกวิชาพัฒนา กิจกรรม หมายถึง แบบแผน และแนวทางของการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษาขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา
10. สถาบันราชภัฏกรุงเทพมหานคร หมายถึง กลุ่มสถาบันราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม สถาบันราชภัฏเพชรบุรี สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร และสถาบันราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์

11. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ต้อนรับ ในระดับรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา และหัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา

12. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือต้อนรับ ที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งแต่งตั้งตามคำสั่งหรือประกาศของสถาบัน

13. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏภาคกลุ่มภาคเหนือต้อนรับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพปัจจุบัน และปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือต้อนรับ

2. ทำให้ทราบความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือต้อนรับ

3. ทำให้ทราบแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือต้อนรับ

4. เป็นการสร้างองค์ความรู้ทางด้านการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนานักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือต้อนรับ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการศึกษาชูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันฯ ถูกกลุ่มภาคเหนือ ตอบล่างลงนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตาม ลำดับดังนี้

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

1. ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

มีผู้ให้ความหมายหรืออินไซต์ว่ากิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) ในแง่มุมที่แตกต่างกันดังนี้

วัสดุฯ (2000) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่ยังต้องให้ทุกคนต้องเรียนในห้องเรียน ภาระที่ต้องดูแล เช่น การทำกิจกรรมทางสังคม การทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม การทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม ฯลฯ ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้ในรายวิชาใด

สำเนาฯ (2538) และนพพงษ์ บุญจิตราคุล (2522) ให้ความหมายของ กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรง นักศึกษาช่วงเดียวกันเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ ประจำเดือนละน้ำ และนักศึกษาจะต้องเข้ามาร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ มิใช่บังคับ

เฟรเดอริก (Frederick. 1959) ให้ความหมายกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรม ทั้งหลายในสถานศึกษาซึ่งนักศึกษามีความสมัครใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมโดยที่กิจกรรมเหล่านั้น สถานศึกษาจะต้องให้การสนับสนุน และการเข้าร่วมกิจกรรมจะต้องไม่มีผลต่อการพิจารณาผล การศึกษา

ในส่วนการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ถูด (Good, 1970) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง โปรแกรมและการดำเนินงานซึ่งนักศึกษาหรือสถานศึกษาจัดขึ้น โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนุกสนานเพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ และสร้างความสนใจให้นักศึกษา ทั้งนี้โดยอยู่ใน ความดูแลของสถานศึกษา

ความหมายนี้สอดคล้องกับ จามิอัต (Jamias, 1969) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง การจัดองค์กรเพื่อเตรียมเปิดโอกาสในการเสริมประสบการณ์พิเศษ สร้างความสัมพันธ์ขั้นมูลฐานและเป็นที่ฝึกฝนประชาธิปไตย ซึ่งนักศึกษาจะได้มีโอกาสเรียนรู้ และ สร้างทัศนคติ เพื่อการเป็นประชากรที่ดีและมีคุณค่าของสังคมต่อไป

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อบริการส่งเสริมและสนับสนุน การพัฒนานักศึกษาโดยอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของสถาบัน และในการดำเนินกิจกรรมนั้น นักศึกษาจะต้องดำเนินการเองโดยความสมัครใจของนักศึกษาไม่มีการบังคับ

จากความหมายของกิจกรรมนักศึกษาในเบื้องต้น จะพบว่างานกิจกรรมนักศึกษาเป็น สิ่งที่มีความสำคัญ และเป็นศูนย์กลางในการกระบวนการอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนานักศึกษา แต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งด้านสติปัญญา ความคิด ทัศนคติ อุปนิยม การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ การรับผิดชอบต่อการพูด การกระทำของตนเอง สามารถดำรงตนเป็นที่ยอมรับมีอิทธิพลและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ผลลัพธ์ที่ดีด้วย

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาแก่นักศึกษาที่อกหนีไปจากการเรียนในห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการทดลองการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาเปรียบเสมือนการฝึกปฏิบัติการในสังคมที่เข้าเป็นสมาชิกอยู่ โดยกิจกรรมจะช่วย เสริมสร้างบุคลิกภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งฝึกการเป็นผู้นำ รู้จักการใช้สิทธิ์และแสดง ความคิดเห็นต่อชุมชน ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีภารกิจในการจัดประสบการณ์ด้าน กิจกรรมให้อิสระต่อการพัฒนานักศึกษา จะเห็นได้ว่ากิจกรรมนักศึกษา เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการพัฒนา นักศึกษา เป็นส่วนที่จะกระตุ้นให้นักศึกษารู้จักปรับตัวเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ เพราะโลกของกิจกรรมนั้นแบบของชีวิตจริงที่ถูกจำลองมาให้นักศึกษาได้เข้ามาค้นคว้า แสวงหาประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งเมื่อเข้าออกไปสู่สังคมก็จะเป็นการง่ายเข้าสำหรับการใช้ชีวิตต่อไป ในอนาคต

2. ปรัชญาของงานกิจกรรมนักศึกษา

ในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนงาน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นเพื่อให้ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบต่องานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาได้มีกรอบในการจัดทำแผนงานกิจกรรม สถาบันจึงควรที่จะได้กำหนดแนวปรัชญา เพื่อใช้เป็นหลักในการดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ วัสดุฯ เทพนัสติน ณ อยุธยา (2530) ได้กำหนดปรัชญาของงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. งานกิจกรรมช่วยให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ยังเป็นผลทำให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ ความภูมิใจในตัวเอง ความเป็นผู้นำ ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. งานกิจกรรมช่วยเหลือและส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาจัดตั้งกลุ่ม หรือมรมที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงเพศ เรื่องชาติ ศาสนา หรือความแตกต่างด้านการเมือง
3. การเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่มสามารถเสนอความคิดเห็น แสดงตน และเปลี่ยนความคิดเห็น ผ่านความเข้าใจร่วมกัน พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหน่วยนักศึกษา รู้จักการอยู่ภายใต้การทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกหัดการทำงานอย่างมีระบบ และมีความคิด ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
4. การขับเคลื่อนความหลากหลายในด้านการจัดและดำเนินการกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยการ
 - 4.1 จัดสถานที่เพื่อเป็นศูนย์กลางกิจกรรม ที่สำหรับประชุมและอุปกรณ์ต่าง ๆ
เพื่อการพิมพ์การโฆษณา การจัดทำป้ายประกาศต่างๆ หรือหนังสือพิมพ์
 - 4.2 ประสานงานกับภาควิชาหรือนายางานอื่น ๆ ในสถาบัน เพื่อสนับสนุนหรือ
อำนวยความสะดวกให้นิสิตนักศึกษาจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น หน่วยงานรักษาความปลอดภัย ตำรวจ
หรืออาจารย์ เพื่อช่วยให้งานดีๆ ดำเนินไปอย่างราบรื่น เรียบร้อยมีอุปสรรคน้อยลง
 - 4.3 จัดหาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมหรืออาจารย์แนะนำที่มีประสบการณ์ด้าน
งานกิจกรรม เพื่อช่วยเหลือให้แนวคิดหรือแนวทางการจัดกิจกรรมให้สามารถจัดได้อย่าง
เหมาะสม น่าสนใจ และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป
5. การพัฒนาให้นิสิตมีความเป็นไทย รู้จักภาคภูมิใจในความมีเอกลักษณ์ของชาติ รื่นเริง
ศิลปวัฒนธรรม ระบุตนเป็นคนไทย และภูมิปัญญาไทย
6. การพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติ ที่ดีงาม
สอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมของคนไทย และเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ เป็นที่ต้องการของสังคม

7. งานกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนและเป็นทางออก หากเกิดข้อคับข้องใจในการศึกษาสามารถใช้กิจกรรมเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียน

สำหรับเรื่องของปรัชญาทางด้านกิจกรรมนี้มีรั้อคิดเห็นอยู่หลายอย่าง จำเป็นต้องพิจารณา ว่ากิจกรรมนั้นชื่นชอบ与否 เช่น ปรัชญาของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาสัมพันธ์ กับปรัชญาการศึกษา เป็นอย่างมาก กล่าวคือ ถ้าการศึกษามุ่งที่จะให้นิสิตได้รับประสบการณ์ เพื่อเสริมให้เข้าประสบความสำเร็จในชีวิต ดังนั้นกิจกรรมก็จะเน้นให้เข้าเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เหรี่ยมให้เข้าได้มีชีวิตอยู่ ในสังคมซึ่งเป็นประชาธิปไตย มีสิทธิเสรีภาพพอสมควร ไม่ได้คิดถึงแต่ตนเอง แต่คิดถึงส่วนรวม ด้วย (วาระ บัวศรีช้างอิงใน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อุรยา 2528) จังวิจัย ศรีสุร้าน (2529) ได้กล่าวสนับสนุนว่า ปรัชญาของงานกิจกรรมนักศึกษาอันที่จริง เป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นเอง และโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตและการพัฒนาบัณฑิต ซึ่งเป็นการกิจหลักประการแรก และประการสำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษาไม่ว่าจะเป็นรัฐ หรือของเอกชนต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งต้องการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะเช่นไร เพื่อนำไปสู่กิจกรรมนักศึกษาที่เป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาการศึกษาในระดับ อุดมศึกษานั้นเอง และโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตและการพัฒนาบัณฑิต จึงเป็น การกิจหลักประการแรก และประการสำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นรัฐหรือของเอกชนต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งต้องการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะ เช่นไร เพื่อนำไปสู่กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในกิจผลิตและพัฒนาบัณฑิต

3. วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

เนื่องจากกิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนานักศึกษา ดังนั้นสำนักงานสภาพัฒนาวิธีฐานฯ ที่กำกับดูแลสถาบันราชภัฏ ที่มีประเพณีได้ระบบนักศึกษาเป็นอย่างมาก จึงได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านกิจกรรมนักศึกษาเป็นอย่างมาก และได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้ (คณะกรรมการพัฒนางานกิจการนักศึกษาของสถาบันราชภัฏ , 2542)

1. ฝึกนักศึกษาให้มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
2. ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นพื้นอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ฝึกวิธีชีวิตแบบประชาธิปไตย มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยอมรับมติของกลุ่ม

4. สร้างบุคลิกภาพดีที่พึงประถนาในตัวคนที่ได้รือว่าเป็นบุณฑิต (Educated Man)
5. ฝึกหัดก้าวในการทำกิจกรรมที่ตนมีความชอบ หรือมีความถนัด
6. พัฒนาทักษะคณิต คณิติยม ที่ดีและเหมาะสม อันจะมีผลต่อพัฒนาระบบที่พึงประถนา

กองนโยบายและแผนงานเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานกิจกรรมที่ไว้ในบทวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนและนิสิตนักศึกษาในประเทศไทยไว้ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

1. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่นิสิตนักศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นิสิตนักศึกษา
3. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เพิ่มประสบการณ์ในด้านต่างๆ แก่นิสิตนักศึกษา
4. เพื่อปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีของชาติ
5. เพื่อส่งเสริมพัฒนามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ
6. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาร่วมมืออยู่ในระดับต่อส่วนรวม
7. เพื่อเผยแพร่เรื่องเสียง และภัยคุกคามของสถานศึกษา

สำนาร์ ชุดที่ ๑ (๒๕๓๘) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยแห่งมีความคล้ายคลึงกันโดยสรุปไปดังนี้

1. เพื่อเตรียมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
2. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษา สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
3. เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนดี ร่าเริง ร่าเริง และจิตใจ
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กับวังช่วงยิ่งขึ้น
5. เพื่อไม่นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้แก่นักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำงานบุญบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย
10. เพื่อเตรียมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

วิชา บังคับ (2528) ได้ก่อสู่ถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาได้ดีด้วย

1. เพื่อฝึกนิสิตนักศึกษาให้มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
2. เพื่อฝึกการทำงานเป็นทีมร่วมกันอย่างมีประสิทธิผล
3. เพื่อฝึกวิธีชีวิตแบบประชาธิปไตย มีการยอมรับพึงความคิดเห็นของผู้อื่น ยอมรับมติ

ของกลุ่ม YRY

4. เพื่อสร้างบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยที่พึงประถนาในตัวคนที่จะได้รับว่าเป็นบัณฑิต
5. เพื่อฝึกทักษะในการทำกิจกรรมที่คนมีความชอบหรือมีความถนัด
6. พัฒนาทัศนคติ ค่านิยมที่ดี หมายรวม อันจะมีผลต่อพฤติกรรมที่พึงประถนา

ทบทวนมหาวิทยาลัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ดังนี้ (สำนักงานปลัดทบทวนมหาวิทยาลัย, 2542)

1. เพื่อพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษา
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งในด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปะวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา และสัมมนากิจกรรม
3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม แลคราชชาติ ค่านิยมในตัวนิสิตนักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม ชนบทรวมถึงประเพณี และเอกลักษณ์อันดึงดายของชาติ
4. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจความรู้ทางวิชาการไปสู่รับสมรรถนะพัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคม อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคมมีจิตสำนึกรักด้วยดีงามและตระหนักรถึงความรับผิดชอบที่พึงมีต่อสังคม
6. เพื่อเตรียมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ ความสามัคคี รับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการและรับผิดชอบในการทำงาน รวมกันเป็นหมุดหมาย
7. เพื่อส่งเสริมพลา Nameniy และพัฒนาบุคลิกภาพ
8. เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ เสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

พากาช (Prakash, 1969) ได้สรุปวัดถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ 2 ประการ คือ

1. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะและการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของบุคคล
2. เพื่อส่งเสริมความรู้สึกปรับผิดชอบให้สูงขึ้นและเป็นพลเมืองดีที่มีประโยชน์ในอนาคต

จำโนอัส(Jamias,1969)ได้สรุปวัดถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ 7 ประการ คือ

1. เพื่อฝึกฝนการมีส่วนร่วมในวิถีประชาธิปไตย
2. เพื่อพัฒนาสติปัญญา และสร้างความกระตือรือร้นในตัวนิสิตนักศึกษา
3. เพื่อฝึกฝนนิสิตนักศึกษาในด้านศิลปะและความงาม
4. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ค้นพบและพัฒนาความสามารถพิเศษของตน
5. เพื่อสร้างเสริมความร่วมมือในสังคม
6. เพื่อฝึกวินัยให้นิสิตนักศึกษารู้สำนึกรักในกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับต่างๆ
7. เพื่อสร้างเสริมภารภูของนิสิตนักศึกษาในสถาบันการศึกษา

จากลักษณะดังกล่าว สรุปได้วัดถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามุ่งเน้นการทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้มีความพร้อมและ capability ในการเป็นคนที่สมบูรณ์ สามารถดำรงต่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เป็นทั้งผู้นำและผู้ติดตามที่ดีของสังคม และมีความสามารถในการประกอบอาชีพต่อไป

4. ประเภทของงานกิจกรรมนักศึกษา

งานกิจกรรมนักศึกษาอาจแบ่งออกได้เป็นหลายแบบแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับจะ ยึดอะไรเป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภทของกิจกรรม เช่นแบ่งตามวัตถุประสงค์ ขอบเขต ลักษณะ กิจกรรมที่ทำ หรือตามลักษณะของคิริ รูปแบบของกิจกรรมนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ได้มี นักการศึกษาได้คัดนิ่งประมาณห้าของกิจกรรมไว้ดังนี้

- กิจกรรมนิสิตนักศึกษา แบ่งออกเป็นประเภทดัง ๆ 6 ประเภท คือ (ตราดัน บุญนุช, 2538)
1. กิจกรรมด้านการปกครองตัวเอง รูปแบบของกิจกรรมได้แก่ สมมunit นักศึกษา องค์การนิสิตนักศึกษา สถาบันนิสิตนักศึกษา เป็นต้น
 2. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการ ให้แก่นิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาฯจะจัดกิจกรรมตามวิชาเอกที่ตนเรียน เช่น ชุมชน

วิทยาศาสตร์ ชั้นมหภาคีศึกษาศาสตร์ ชั้นมหภาคีภาษา เป็นต้น ชั้นมหภาคีมีภาระสอนภาษาไทย ภูมิปัญญา ภาษาอังกฤษ ประยุกต์ศึกษาพิเศษ บรรยายหรือติว

3. กิจกรรมกีฬา กิจกรรมประเภทนี้ เช่น พุฒอล ว่ายน้ำ รักบี้ กระเบื้อง กระบอก เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้มุ่งพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านร่างกาย ใจใจ ตลอดจนทักษะในการกีฬา การฝึกซ้อม นอกจากรักนี้ยังทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินด้วย ในระดับอุดมศึกษา กิจกรรมกีฬานี้จึงจะเป็นกิจกรรมที่นิยมแพร่หลายในหมู่นิสิตนักศึกษามากกว่าประเภทหนึ่ง เพราะนอกจากเป็นการเสริมสร้างพลาณามัย และผ่อนคลายความตึงเครียดแล้วยังเป็นการสร้างเชื่อมโยงให้แก่สถาบัน อีกด้วย

4. กิจกรรมอาสาพัฒนา ได้แก่ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และการออกค่ายอาสาพัฒนา ของนิสิตนักศึกษา รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวกับการศึกษาปัญหาสังคมและแหล่งเรียนใหม่

5. กิจกรรมด้านศิลปะด้วย เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่นิสิตนักศึกษาด้านศิลปะด้วย ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัศักดิ์ศิลปะด้วยการ ปฏิบัติจริง และเป็นการทำบุญบำรุงสังเคริม และเผยแพร่ศิลปะด้วยความอิ่มตัว

กิจกรรมด้านชนบทประเพณีและวนธรรม อาจแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ°

5.1 ด้านชนบทประเพณี เทศกาล และงานนักขัตฤกษ์

5.2 ด้านศิลปะด้วยวนธรรมพื้นบ้าน เช่น ถนน ละครบ

5.3 ด้านหลักฐานทางวัฒนธรรม เช่น นาฏศิลป์ การปักห้อย

6. กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่สอนนิสิตนักศึกษาถึงเหตุการณ์เรื่องราวของโลก และสังคม กิจกรรมนี้เกิดขึ้นเนื่องจากนิสิตนักศึกษานี้สำคัญที่รับผิดชอบต่อสังคมและประเทศไทย ซึ่งจำต้องกิจกรรมด้านการเมืองก็คือ นิสิตนักศึกษาที่สนใจกิจกรรมด้านนี้ มักจะถูกเพ่งเลิงว่า เป็นพวก “หัวก้าวหน้า” หรือ “นักปฏิรูปสังคม” เป็นพวกที่ชอบประท้วงหรือก่อความวุ่นวายใน สายตาของผู้บริหารสถาบันฯ นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่ง่ายต่อการแทรกแซงจากกลุ่ม อิทธิพลต่าง ๆ ภายในสถาบันฯ ขณะนี้ ภายนหลังที่คณบดีปฏิรูปภาคปักษ์ของสถาบันฯ ได้มีคำสั่งที่ 42/2519 ซึ่งออกดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาและนักเรียนเป็นต้นมา กิจกรรม นี้อาจมีผลให้เกิดการรบกวนในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา แต่ก็ยังมีนิสิตนักศึกษางานกสุ่มที่สนใจ การเมือง และสังคม และจัดกิจกรรมอย่างมาในลักษณะงานบำเพ็ญประโยชน์ และพัฒนาสังคม น้ำหนึ่ง ใจเดียวกัน เช่น ชุมนุมรัฐศาสตร์น้ำหนึ่ง ซึ่งก็ไม่ได้รับการ支持จากทางสถาบัน ถ้ากิจกรรม เหล่านี้ไม่รับต่อความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศไทย

รูปแบบกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามการพัฒนานิสิตนักศึกษา วัสดุฯ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530) ได้แบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. กิจกรรมพัฒนาปักษ์ของตนเอง ได้แก่ องค์การบริหารกิจการนิสิตนักศึกษา สมนשותนิสิตนักศึกษา สถาบันนิสิตนักศึกษา กิจกรรมเหล่านี้ฝึกให้นิสิตนักศึกษารู้จักทำงานร่วมกัน หัดตัดสินใจและรับผิดชอบงานต่าง ๆ โดยฝึกวิธีการตามระบบประชานิปไตย
2. กิจกรรมพัฒนาสติปัญญา ได้แก่ กิจกรรมรวมวิชาการต่าง ๆ ชุมชนวิทยาศาสตร์ ชุมชนภาษาอังกฤษ ชุมชนภาษาไทย ชุมชนตัวบท ชุมชนรัฐศาสตร์ ชุมชนเศรษฐศาสตร์ ฯลฯ ชุมชนวิชาการเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับศาสตร์สาขาวิชานิสิตนักศึกษาซึ่งก็อยู่
3. กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งพัฒนามารยาท และะรับเขียนบประเพณีในการอยู่ร่วมกันกับคนในสังคม การเข้าสังคม เช่น ชุมชนกุลสตรี ชุมชนสุภาพบุรุษ ชุมชนพัฒนาบุคลิกภาพ ปัจจุบันกิจกรรมนิสิตนักศึกษาประเภทนี้ไม่ค่อยจะมี
4. กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพและความพร้อมเพรียง ได้แก่ ชุมนุมกีฬาต่าง ๆ เช่นชุมนุมรักบี้ ชุมนุมบาสเกตบอล ชุมนุมฟุตบอล ฯลฯ
5. กิจกรรมพัฒนาความเดียดเชือดสังคมได้แก่กิจกรรมที่มุ่งฝึกให้นิสิตนักศึกษา มีความตระหนักในบทบาทของการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมหรือประเทศ เช่น ชุมนุมปริจาร์กเพื่อต่อสู้อาสาพัฒนา ชุมนุมพิทักษ์ธรรมชาติ ชุมนุมผู้บรรจุโลก
6. กิจกรรมพัฒนาศักยภาพ ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งพัฒนาคุณภาพเชิงนิสิตนักศึกษาให้มีความประพฤติและจริยธรรมดังงาน เป็นที่ประ升ศักดิ์สิทธิ์ ไม่แก่ชุมนุมพุทธศาสนา ชุมนุมสามัชชี ฯลฯ
7. กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยน วัฒนธรรม การศิลปะสนับสนุนให้มีกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ให้ภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น ชุมนุมคนดี ชุมนุมน้ำใจ ชุมนุมวัฒนศิลป์ ชุมนุมศิลปะ ชุมนุมศิลป์ ชุมนุมอีสาน ชุมนุมทักษิณ
8. กิจกรรมสันหนากร ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาใช้เวลาว่างพักผ่อน หรือทำในสิ่งที่ตนชอบใจ เช่น ชุมนุมถ่ายภาพ ชุมนุมทัศนศึกษา ชุมนุมสะสมแสตมป์
9. กิจกรรมพัฒนาอาชีพ ได้แก่ กิจกรรมที่เตรียมนิสิตนักศึกษาไปสู่อาชีพในอนาคต เช่น ชุมนุมนักธุรกิจ ชุมนุมครุภัณฑ์ ชุมนุมนักปราชญาลัยพันธ์ ฯลฯ
10. กิจกรรมทางการเมือง เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างเสริมให้นิสิตนักศึกษามีความสนใจในการเมือง เพื่อการเข้าไปสู่พื้นที่การเมืองในอนาคต มหาวิทยาลัยในต่างประเทศอาจมีชุมนุมการเมือง ของแต่ละพื้นที่ในมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ เพื่อจะได้ปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมือง ตั้งแต่เยาว์ และเมื่อโตขึ้นจะได้มีความสนใจในการเมืองมากขึ้น

136880

371 89
๒๕๔๗
๖๑

ส่วนลักษณะกิจกรรมนั้น สำเนาร์ ๑๖๐๗๙ (๒๕๓๘) ได้แบ่งกิจกรรมนิสิต นักศึกษาตาม
ลักษณะของกิจกรรมได้ 7 ประเภท คือ

1. กิจกรรมส่วนกลาง
2. กิจกรรมวิชาการ
3. กิจกรรมกีฬา
4. กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม
5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
6. กิจกรรมนันหนากาраж
7. กิจกรรมการเมือง

คณะกรรมการพัฒนางานกิจการนักศึกษาสถาบันภาษาภูมิ (๒๕๔๒) ได้จำแนงประเภทของงาน
กิจกรรมนักศึกษา ตามขอบเขตและลักษณะของกิจกรรม ออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม จัดขึ้นเพื่อสร้างเสริมเผยแพร่และรักษาไว้ซึ่งศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อสนับสนุนนักศึกษาให้มีความสนใจ และมีโอกาสได้ศึกษาศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีสุนทรียภาพในศิลปด้านต่างๆ
2. กิจกรรมกีฬา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ พลานามัยและพัฒนาบุคลิกภาพ สร้างความสัมพันธ์อันมัตร ความมั่น้ำใจนักกีฬา ทั้งผู้ชนะและผู้อ่อน 弱者 เพยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬา เพื่อยกมาตรฐานการกีฬาให้สูงขึ้น จัดให้มีการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ และเพื่อเพิ่มหัวข้อในด้านการกีฬา
3. กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมที่จะจัดขึ้นด้านนี้ เพื่อแสวงหาความรู้ด้านวิชาการ อันได้รับการส่งเสริมให้มีอิสระทางความคิด แต่ต้องอยู่ในขอบเขตโดยให้มีความสมดุลในด้านความคิด แม่ต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์
4. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และยาสາพัฒนา เพื่อให้นักศึกษาได้เวลาเพื่อพัฒนาตนเอง ให้พร้อม ที่จะให้ประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เพื่อให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ และน้ำใจความรู้สึกที่ได้รับมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม เพื่อปลูกฝังนักศึกษาได้ตระหนักรถึงภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมอันจะเป็นผลให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ เพื่อส่งเสริมให้มีการบำเพ็ญประโยชน์ต่อหมู่คณะ และประเทศชาติ

สำหรับประเทศไทยของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย ตามที่ทบทวนมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท ตามวัตถุประสงค์และลักษณะของกิจกรรมแต่ละประเภท ดังนี้ (สำนักงานปลัดทบทวนมหาวิทยาลัย, 2540)

1. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนาชุมชน เพื่อส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา ได้รู้จักให้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนาชุมชน อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และเพื่อสร้างสรรค์ความเรียบให้แก่ท้องถิ่นซึ่งจะทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับประสบการณ์ โดยตรง อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนมีความสำนึกรถึง ความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมโดยเฉพาะชุมชน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

2. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อนำรุกษ์ส่งเสริมเผยแพร่ และเปลี่ยน
และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและชนบธรรมเนียมประเพณีไทยอันเป็นมรดกอันค่าuable และเอกลักษณ์
อันดึงดูดของชาติ เพื่อปลูกฝังค่านิยมความภาคภูมิใจ และความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมไทยแก่
นิสิต นักศึกษา และประชาชนโดยทั่วไป

3. กิจกรรมด้านจริยธรรม เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ คุณธรรมและจริยธรรมแก่นักศึกษา นักเรียน ปลูกฝังเรียนสร้างค่านิยมที่ถูกต้องดีงามในสังคมไทยให้เกิดขึ้นในด้านวิสิตนักศึกษาและสามารถบันทึกไว้ห้องในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบของนิสิตนักศึกษาต่อสังคมและประเทศชาติโดยเฉพาะเมืองกรุงเทพมหานคร

4. มิจกรรมด้านกีฬา เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา ปลูกฝังค่านิยมที่ต้องการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและอนามัย ปลูกฝังความมั่นใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย สร้างความสามัคคีในหมู่นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ด้วยการเล่นกีฬา ช่วยผ่อนคลายความเครียด และพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านอารมณ์ ลังคม ร่างกาย และจิตใจโดยใช้กิจกรรมกีฬานี้เป็นเครื่องมือ

5. กิจกรรมด้านสัมมนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา เพื่อให้นิสิตนักศึกษา อาจารย์และบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ได้รับทราบแนวนโยบายและขอบข่ายของการส่งเสริมและดำเนินการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา รวมทั้งกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อผลกับเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ และถ่ายทอดปัจเจกภาพกรณีการจัดกิจกรรม นิสิต นักศึกษา เพื่อร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวทางของการพัฒนา และวางแผนปฏิบัติกิจกรรม นิสิตนักศึกษา และเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนิสิต นักศึกษา และนิสิตนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา

ในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงเป็นยุคข้อมูลช้าๆ สาร และมีการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นสากลมากขึ้น เกษม วัฒนารักษ์ (2539) มีความเห็นว่า ปัจจุบันกิจกรรมนักศึกษาควรมี 7 ประเภท ดังนี้

1. at ศักดิ์นักศึกษา เพื่อฝึกให้นักศึกษาเป็นผู้มีหน้าที่ แล้วจิตวิญญาณที่เป็นประชาธิรัฐโดยฝึกการปักครองตนเอง การทำงานร่วมกัน การบริหารจัดการ การจัดสร้างบูรณาภรณ์ และติดตามผล ฝึกความเป็นผู้รักษาดินแดน
2. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อฝึกและพัฒนานักศึกษาให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม รักชาติ เสียสละ และ “ให้” ผู้อื่น
3. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ให้นักศึกษาได้รักษาความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ รักและรำขับร้องในศิลปะต่างๆ รวมทั้งประเพณีและวิถีชีวิตริมฝายน้ำ
4. กิจกรรมด้านกีฬา เพื่อพัฒนาสุขภาพให้สมบูรณ์ ฝึกความเป็นสุภาพmann รู้แพ้รู้ชนะ รู้อภัย
5. กิจกรรมด้านจริยธรรม เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพเป็นพลเมืองดี (Good Citizenship) รวมทั้งมีจรรยาบรรณวิชาชีพ (Professional Ethics)
6. กิจกรรมด้านวิชาการ เพื่อเตรียมการเข้าสู่อัตลักษณ์วิชาการ วิชาชีพ
7. กิจกรรมวิเทศสัมมัชน์ เพื่อพัฒนาให้เยาวชนไทยเป็นพลเมืองโลก หาน อาจไม่มีกิจกรรมแยกเปลี่ยนนักศึกษาให้แยกภาคเดียวกัน จัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนความร่วมกันนักศึกษา ต่างชาติให้มีโอกาสสัมมูละนั่งเพื่อเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยสรุปแล้วการแบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่จะกำหนดตามวัตถุประสงค์ และลักษณะของกิจกรรมเป็นสำคัญ ซึ่งกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่จัดขึ้นนั้น มักจะเป็นกิจกรรมหลัก 4 ด้านได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมด้านอาสาพัฒนา ส่วนการจัดกิจกรรมจะเน้นหนักในด้านใดนั้นขึ้นอยู่กับนโยบายของสถาบันและความต้องการของนักศึกษาเป็นสำคัญ

5. ประโยชน์และความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน ทั้งแก่ตัวนักศึกษา สถาบัน สังคม และประเทศชาติ ในเรื่องนี้มีผู้กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

วัลลภา เทพนัสดิน ณ อุยญา (2530) ได้สรุปความสำคัญของกิจกรรมนิสิต นักศึกษา ให้ว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทาง ด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ เป็นกิจกรรมที่ดีอีกทั้งเป็นการให้โอกาสแก่นิสิต นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และการรู้จักเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมของนิสิตนักศึกษา

ความสำคัญของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา สำเนาร. ๑๙๗ศิลป (2538) แบ่งเป็น 3 ด้านดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพละกำลัง ห้องร่างกาย และความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และส่วนใหญ่เป็นผู้มีความหวังดีต่อสังคมด้วยความมุ่งมั่นที่ ๑. กิจกรรมนักศึกษาสามารถตอบสนองความสนใจและความต้องการของนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อนักศึกษา ดังนี้

1.1 กิจกรรมนักศึกษาชื่มมีหลายประเภท เช่น กีฬา การเมือง ศิลปะและวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์ และนันหนนาการ สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษา ทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ โดยช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังร่างกาย และความคิด กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

1.2 ความหลากหลายของการกิจกรรมนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาสามารถค้นหา อาชีพ งานอดิเรกและกิจกรรมที่พักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับตนเองได้

1.3 กิจกรรมนักศึกษาทำให้เกิดความสุขในด้านความรู้ความสนใจของนักศึกษา ท่านนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สามารถท้าทายกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม จึงทำให้ นักศึกษามีความรู้ และความสนใจทั้งด้านวิทยาศาสตร์และด้านศิลปะและวัฒนธรรม

1.4 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศและอธิบายตนเอง ทำให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการที่ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างหนัก

1.5 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาตนเองทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

1.6 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเตรียมสร้างประสบการณ์ในการ ทำงานด้านต่างๆ

1.7 การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของตนเอง และเกิดความรู้สึกนึงกิดติดต่อตนเอง

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา จากทัศนะของนักการศึกษาที่มีชื่อเสียง นลายคน ตลอดจนมลายคนกิจกรรมนักศึกษาที่ผ่านมา ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็น

กระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ ทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ทำให้สถาบันอุดมศึกษานำร่องเป้าหมายในการจัดการศึกษา การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ในกระบวนการกิจกรรมของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจต่ออาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่เน้นด้านวิชาชีพหลายแห่ง อาจทำหน้าที่ในการทำบุญบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมอย่างมาก การจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้ทำหน้าที่ในด้านการทำบุญบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมนักศึกษาทางด้านกีฬา ศิลปะและวัฒนธรรม และบำเพ็ญประโยชน์ ยังมีส่วนสำคัญในการเผยแพร่เรื่องเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

3. ความสำคัญต่อประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา ไม่แต่สถาบันนักศึกษาจำนวนนากออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทในดินทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างความต่อเนื่องอย่างเช่น โรงเรียนสะพาน ฝายน้ำลั่น และถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนักศึกษาที่ได้ช่วยแนะนำประชาชนในชนบทให้มีความรู้เกี่ยวกับการเกษตรกรรมแผนใหม่ การสาธารณสุข และการศึกษา เพื่อเตรียมให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาได้มีบทบาทอันสำคัญในการทำบุญบำรุง พัฒนาและเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬา ได้ช่วยให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติมีร่างกายแข็งแรง และที่สำคัญที่สุดคือ กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ร่วมพัฒนานักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพสามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น กิจกรรมนักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศเป็นอันมาก

ธิดารัตน์ บุญนุช (2538) ได้สรุปประโยชน์ของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. ด้านวิชาการและสติปัญญา กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นส่วนเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ในชั้น ผู้มีการจัดกิจกรรมให้ดีแล้วก็จะสามารถนำความรู้จากชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้กับสภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียนได้ เช่น นิสิตนักศึกษาสาขาวารสารศาสตร์อาจจัดทำหนังสือพิมพ์ ของสถาบัน นิสิตนักศึกษาสาขาวันต์รีก์จัดกิจกรรมประเทศการแสดงดนตรี เป็นการนำการเรียนหรือความรู้จากห้องเรียนไปประยุกต์กับกิจกรรมนอกชั้นเรียน กิจกรรมแบบนี้จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้ความรู้ที่แท้จริง และได้ประสบการณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งทำให้เข้าใจบทเรียนในชั้นเรียนได้ดียิ่งขึ้นด้วย กิจกรรมบางอย่างยังเป็นการผสมผสานความรู้หลาย ๆ ด้านของนิสิต

นักศึกษา เรียน ถ้านิสิตนักศึกษาจะออกสิ่งพิมพ์ด้านนิเวศนวิทยา นิสิตนักศึกษาจะต้องนำความรู้ด้านภาษา หนังสือพิมพ์ และวิทยาศาสตร์ มาประยุกต์เข้าด้วยกัน

2. ด้านสังคม กิจกรรมนิสิตนักศึกษาจะช่วยสอนหรือฝึกทักษะพิเศษในการติดต่อกันในสังคมให้แก่นิสิตนักศึกษาจะช่วยนิสิตนักศึกษาให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความเกี่ยวพันในสังคม ช่วยให้นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมปรับตัวและหาโอกาสของตนเองได้ การแข่งขันในสังคมนั้นสามารถเรียนได้ทั้งจากในและนอกเรียน แต่โอกาสที่จะได้สัมผัสร่วม ๆ กับการแข่งขันนั้น จะมีได้มากกว่าโดยการทำกิจกรรม กิจกรรมเป็นห้องปฏิบัติการที่มีค่าใช้จ่ายของการใช้ชีวิตในสังคม เพราะกิจกรรมช่วยให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจถึงอิทธิพลและแรงผลักดันของสังคมและวัฒนธรรมต่อทัศนคติคุณธรรม และการแสดงออกของแต่ละคน และของกลุ่มนิสิตนักศึกษา ในสังคมมหาวิทยาลัย

3. ด้านการอยู่ร่วมกัน กิจกรรมช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้มีปูริสมพันธุ์กันเอง ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ถึงการอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ประชุมร่วมกัน ฝึกหัดนับราษฎร์กัน และเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน นอกเหนือนี้กิจกรรมยังช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความรับผิดชอบ ในฐานะสมาชิกของกลุ่ม เมื่อยูในกลุ่มนิสิตนักศึกษาจะลดความห่างเหินระหว่างบุคคลกันไปเอง จะพัฒนาความเข้าใจต่อกันอีกขั้น แล้วยังเกิดความพ่อใจที่รู้สึกว่าเป็นคนของกลุ่มด้วย

4. ด้านพัฒนาการในตัวนิสิตนักศึกษา กิจกรรมเป็นสิ่งที่ช่วยให้งานด้านพัฒนาการในตัวนิสิตนักศึกษาระลุผล จากการที่ทราบถึงความและภูมิหลังของนิสิตนักศึกษา ที่ยังไม่ถูกความสนใจ สุภาพร่างกายและเห็นชุดทางสังคมก็สามารถที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการพัฒนาของนิสิตนักศึกษาในแต่ละขั้นได้ เพราะนิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีระดับอุปนิภัยทางสังคมที่ต่างกัน มีพัฒนาการด้านร่างกายและคุณธรรมที่ต่างกัน อาจมีเจตนาทางสมองที่ต่างกัน ความต้องการก็แตกต่างกันด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีพัฒนาการแตกต่างกันออกไป ถ้านิสิตนักศึกษามีโอกาสได้แสดงออกก็จะช่วยให้เข้าเกิดการพัฒนาด้านคุณธรรมด้วย เพราะคุณธรรมเกิดขึ้นได้จากการคิดเห็นของตัวเอง ได้จากการเรียนรู้กัน และการประยุกต์กับสภาพการณ์บางประการ สิ่งเหล่านี้ล้วนได้มาจากกิจกรรม เพราะฉะนั้นกิจกรรมจึงช่วยนิสิตนักศึกษาให้ปรับตนเอง ฝึกฝนตนเองเพื่อชีวิตในอนาคต

5. ฝึกการเป็นผู้นำและการใช้ชีวิต ในระบบประชาธิปไตย กิจกรรมจะช่วยเตรียมนิสิตนักศึกษาเพื่อการมีชีวิตในสังคมระบบประชาธิปไตย ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ว่าการเป็นพลเมืองดีนั้นเป็นอย่างไร ให้โอกาสได้พัฒนาความเป็นผู้นำและผู้ตาม ช่วยพัฒนาความกล้าหาญ ที่มีคุณธรรมประจำ และรู้จักกฎหมายเบื้องต้น ๆ

6. เกิดความรักสถาบันและให้บริการชุมชน กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเปิดโอกาสให้เกิดการรวมตัวกันเป็นเอกภาพในสถาบัน จากการได้ติดต่อกันจนที่เพื่อนระหว่างอาจารย์กับศิษย์และ

บุคลากรอื่น ๆ ในสถาบัน ทำให้เกิดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน กิจกรรมจะช่วยให้นิสิต นักศึกษา ได้รู้จักที่จะมีส่วนที่จะให้ และร่วมมือกับสถาบันหรือชุมชนที่ตนร่วมอยู่ด้วย ซึ่งจะนำไปสู่การให้กับ สังคม หรือบริการแก่สังคมต่อไปด้วย

7. ระบบพัฒนานิสิตนักศึกษา การเรียนในมหาวิทยาลัยนั้นต่างจากโรงเรียนมัธยม นิสิตนักศึกษามีเวลามากขึ้น และอาจจะใช้เวลาว่างไปในทางที่ไม่ประโยชน์และเป็นโทรศัต่องเง แสงสังคมได้ กิจกรรมนิสิตนักศึกษาจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาใช้เวลาว่างไปในการสร้างสรรค์ ได้รู้จักพัฒนาที่มีอยู่ในตนเองไปในทางที่ถูกต้อง

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีประโยชน์และความสำคัญต่อนักศึกษาอย่างยิ่ง สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปจึงส่งเสริมการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาโดยเชื่อว่าจะเป็นอิฐหนึ่งที่ จะช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษา เนื่องจากนิสิตนักศึกษาจะได้มีโอกาสฝึกฝนและเสริมสร้าง คุณลักษณะในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ได้พัฒนาความรับผิดชอบ พัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาลักษณะนิสัย เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ในที่สุดนั่นเอง

6. อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา

องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้ดำเนินงงานกิจกรรมนักศึกษาดำเนินไป ด้วยความเรียบง่าย มั่นคงผลตี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คืออาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งในที่นี้ หมายถึงอาจารย์ที่ปรึกษาของครุภัติฯ ในภาควิชาเดียวกันกิจกรรมนักศึกษา เช่น องค์กร นักศึกษา สมมติชนะ และชมรมกิจกรรมต่าง ๆ อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษาจะมี บทบาทและหน้าที่สำคัญดังนี้ (วัสดุฯ แห่งสหดิน อยุธยา, 2530)

1. รักษาและนับถือความเป็นนักศึกษาด้วยความยุติธรรม
2. ช่วยพัฒนาทักษะที่ศูนย์รับผิดชอบ
3. คุ้มครองและสนับสนุนกิจกรรมที่ตนเองเป็นที่ปรึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเพื่อการ พัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ
4. พัฒนา กิจกรรมให้สอดคล้องกับนโยบายและลักษณะของนิสิตและนักศึกษา

ในเรื่องบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษานี้ คณะกรรมการพัฒนางานกิจการ นักศึกษาสถาบันราชภัฏได้กำหนดบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา ดังนี้ (คณะกรรมการพัฒนางานกิจการนักศึกษาสถาบันราชภัฏ, 2542)

- ให้คำปรึกษา แนะนำและดูแลความเรียบร้อยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของชุมชน / ชุมนุม เพื่อให้การจัดกิจกรรมเป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของสถาบัน
- เสนอแนะความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมของชุมชนและชุมนุมแก่สถาบัน
- ควบคุมดูแล การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้อง
- รับผิดชอบเบื้องต้นในการดำเนินกิจกรรมของ ชุมชนและชุมนุม
- เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการประจำ ชุมชนและ ชุมนุม
- ปฏิบัติหน้าที่ตามที่สถาบันมอบหมาย

ความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษานอกจากจะพิจารณาในเรื่องของบทบาทหน้าที่แล้ว ทางด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาที่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก เกี่ยวกับเรื่องนี้ในทศนะของวัฒนาฯ เทพธัศนิน ณ อุธยา อาจารย์ที่ปรึกษาชุมชน กิจกรรมนักศึกษาควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ (วัฒนาฯ เทพธัศนิน ณ อุธยา, 2530)

- เข้าใจลักษณะนิสิตนักศึกษา ธรรมชาติของกลุ่ม การตัดสินใจ ธรรมชาติของวัยรุ่นและท่าทีของนิสิตนักศึกษาในสถาบันนั้น ๆ
- มีความรู้เรื่องกิจกรรม หลักการจัดกิจกรรม ความสำคัญของกิจกรรม ตลอดจนมีความรู้เรื่องของชุมชนนั้นดีพอสมควร
- รู้เทคนิคการແນະเนងวัชรียุคคลและเป็นกุญแจ
- มีบุคลิกภาพดี สามารถทำให้นิสิตนักศึกษารู้สึกอย่างเท่าไก่ อย่างปรึกษาและมีความเชื่อถือศรัทธา
- มีความในใจคือ สามารถให้ข่าวสารที่ถูกทาง สื่อสารเข้าใจ และกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาอยากร่วมทำงานด้วย
- มีเวลาเพียงพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาจัดเข้าร่วมปะตุน หรือใช้เวลาในการให้คำปรึกษา
- รู้จักเดียดัดหัวใจ กำลังใจ กำลังทรัพย์ และกำลังความคิด
- มีความธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีในความประพฤติ การปฏิบัติ
- เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว มีเหตุผล นำเรื่องดีอ และการตัดสินใจดี
- มีมนุษย์สัมพันธ์ดี สามารถเข้ากับคนต่างวัยได้
- มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

นอกจากนั้นคณะกรรมการพัฒนางานกิจการนักศึกษาสถาบันราชภัฏได้กล่าวถึง
คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้ (คณะกรรมการพัฒนางานกิจการนักศึกษา
สถาบันราชภัฏ, 2542)

1. เป็นผู้ที่กล้าแสดงออกเป็นอย่างไร้เดียงสา สามารถแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพาะ
ในการดำเนินงานชุมชนและชุมชน อาจารย์จะเกิดปัญหาหรืออุปสรรคได้ตลอดเวลาอาจารย์ที่ปรึกษาจึงจำ
ต้องเป็นที่พึ่งของนักศึกษาเมื่อเวลาที่พบปัญหา หรืออุปสรรค และช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ให้คลี่คลาย
ไปในทางที่ดี
2. เป็นผู้เสียสละ งานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่ต้องอุทิศทั้งแรงกาย ความคิด ทรัพย์สิน
เวลา และบางครั้งหมายถึงการสูญเสียโอกาสในการพัฒนาตัวเองบางด้าน เช่น ภารกิจงานทาง
วิชาการของอาจารย์ที่ปรึกษา คุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้งานชุมชนและชุมชน พัฒนา
ไปได้คือความเป็นผู้รู้จักเสียสละของอาจารย์ที่ปรึกษา เพราะน้ำเสียงอุปสรรคสำคัญของการ
ดำเนินงานกิจการนักศึกษา คือการขาดอาจารย์ที่ปรึกษาที่เอกสารไม่ถูกแลกเปลี่ยนกับงานอาจารย์
ที่ปรึกษา กิจกรรมชุมชนและชุมชนที่มีประสิทธิภาพจริงจำเป็นต้องเลือกสรรคนที่ มองเห็นความ
สำคัญของนักศึกษา ถือว่าการพัฒนานักศึกษาทุกด้านเป็นภารกิจในหน้าที่ของตน
3. เป็นผู้มีความสุข รอบคอบ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องเป็นผู้ประทานระหว่างนักศึกษาภัน
บุคลากรอื่น ๆ ภายในสถาบัน บางครั้งอาจารย์มีข้อขัดแย้งและไม่เข้าใจกัน ซึ่งเป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่
ปรึกษาที่จะต้องให้ความชุนช่วง ละอ่อนดอ่อน เพื่อประเมินสถานะและทำให้เกิดความเข้าใจและ
ร่วมมือกับทุกฝ่าย เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี
4. เป็นผู้มีใจกว้างและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การทำงานกับนักศึกษาที่ปรึกษา
ต้องประสบการณ์ทั้งในด้านความคิดและทักษะในการดำเนินกิจกรรมอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้อง
มุ่งใจกว้างพอที่จะฟังความคิดเห็นของนักศึกษา ทำให้เข้าใจกันได้รับกันด้วยความเข้าใจ
การเสริมแรงให้เขาก็เกิดความมั่นใจในการทำกิจกรรม รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้อง
ที่จะฝึกฝนโดยใช้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไขรับกพร่องของเข้า เพื่อให้เขานำไป
สูงสุดและรู้สึกภาคภูมิใจที่มีโอกาสประสบความสำเร็จในงานที่รับผิดชอบ
5. เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อาจารย์ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
และความคิดในการจัดกิจกรรมใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าอันจะส่งผลต่อสถาบัน
ประสบการณ์ที่กว้างขวางทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ทั้งในด้านวิชาการและภารกิจ
6. เป็นผู้มีทักษะในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น หน้าที่ของอาจารย์
และเกี่ยวข้องกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกสถาบัน บุคลากร
ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ นักการ อาจารย์และนักศึกษา หากอาจารย์ที่ปรึกษา

ติดต่อได้กวดขันห่วงห่วงกิจกรรมที่จะช่วยให้การระดมทรัพยากรและปัจจัยเกื้อหนุนต่อการดำเนินงานกิจกรรม รวมและชุมชนบูรณาการวัฒนธรรมคุณลักษณะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

จากลักษณะดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาภารกิจกรรมนักศึกษานั้น มีบทบาทที่สำคัญอย่างมากในการพัฒนานักศึกษา โดยเฉพาะทางด้านสติปัญญาความรับผิดชอบความเป็นผู้นำ และการแสดงบทบาทของตนของอย่างถูกต้องในการทำภารกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการให้คำแนะนำปรึกษา ดูแลการดำเนินงานของนักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายและขอบข่ายของสถาบัน ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง และจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการที่สำคัญและกระบวนการกิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งจะต้องทำหน้าที่ผู้สื่อสารระหว่างนักศึกษากับสถาบันได้เป็นอย่างดี อีกด้วย

7. การเงินและงบประมาณของงานกิจกรรมนักศึกษา

ในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษานั้น ระบบการเงินและงบประมาณเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากประการหนึ่ง เพราะการทำภารกิจกรรมของนักศึกษาจะต้องมีเงินสนับสนุนเพื่อเป็นค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่าเดินทางฯ แต่ค่าใช้สอยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการชี้แจงกิจกรรม ดังนั้นสถาบัน การศึกษาจำเป็นจะต้องกำหนดขอบข่ายและวิธีการในการจัดระบบงบประมาณเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการทำภารกิจกรรมของนักศึกษา

1. ระบบการได้มาของ การเงินและงบประมาณ

การได้มาของงบประมาณด้านกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยจะมีลักษณะใกล้เคียงกัน เนื่อง ระบบการได้มาของงบประมาณด้านกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏ จึงต้องหากำเนิดลงงบประมาณต่อไปนี้ (คณะกรรมการพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏ, 2542)

- 1) เงินค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา เก็บจากนักศึกษาทุกคน เป็นรายภาคเรียน
- 2) เงินอุดหนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งจะจัดสรรให้ผ่านทางสำนักงานสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ
- 3) เงินที่ได้จากการหารายได้ขององค์กรนักศึกษา
- 4) เงินที่บริจาคให้แก่องค์กรนักศึกษา เช่น มูลนิธิ บริษัทและห้างร้านต่าง ๆ เป็นต้น

สำหรับระบบเงินงบประมาณที่ใช้เพื่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่นั้น จะได้มาจากการบริหารงานนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542)

1. เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยที่เรียกเก็บจากนักศึกษาเป็นค่าบำรุงกิจกรรม เศริมหลักสูตรและที่เรียกเก็บจากนักศึกษาเป็นค่าบำรุงกิจกรรมกีฬา
2. เงินอุดหนุนพิเศษจากมหาวิทยาลัย
3. เงินรายได้อื่น ๆ

ในส่วนของสถาบันราชภัฏพิมูลังค์ไวย์ ได้กำหนดที่มาของเงินเพื่อสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา จากเงินดังไปนี้

1. เงินค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งเก็บจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนเป็นรายปี ปีละ 100 บาท
2. เงินอุดหนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาจากเงินงบประมาณแผนดินที่จัดให้เป็นรายปี
3. เงินบริจาคขององค์กรหรือส่วนราชการอื่น ๆ ภายในสถาบัน
4. เงินที่ได้จากการหารายได้ขององค์กรนักศึกษา

สำหรับประเภทของเงินที่ใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมนักศึกษาตามทัศนะของแมคควาน์ได้สรุปไว้เป็น 5 ประเภทดังนี้ (Harry C. Mckown, 1969)

1. เงินที่เก็บจากนักศึกษา เป็นเงินที่เรียกเก็บจากนักศึกษาเพื่อเป็นค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา
2. เงินที่มีผู้บริจาคให้ คือเงินที่มีผู้บริจาคให้แก่องค์กรนักศึกษา สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา
3. เงินค่าธรรมเนียมและค่าวิการต่าง ๆ ได้แก่เงินที่เก็บจากนักศึกษาเป็นค่าธรรมเนียม และค่าวิการต่าง ๆ เช่น เงินค่าสมัครสมาชิกชมรมนักศึกษา
4. เงินที่ได้จากการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อนำทุน คือเงินที่ได้จากการจัดกิจกรรมพิเศษขององค์กรนักศึกษา เช่น จัดดนตรีแสดงภาษาถูกต้อง การออกร้านจำหน่ายผลงานของสมาชิกขององค์กร เป็นต้น
5. เงินอุดหนุนจากรัฐ คือเงินงบประมาณที่รัฐบาลสนับสนุนเพื่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ดังนั้นจะเห็นว่าระบบการได้มาของเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน ขุดมศึกษาแต่ละสถาบันจะมีส่วนคล้ายคลึงกัน และส่วนใหญ่จะได้มาจากการค่าบำรุงกิจกรรม นักศึกษาซึ่งเรียกว่าเก็บจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคเรียน หรือรายปี จากเงินอุดหนุน โดยรัฐบาล และจากการหารายได้ขององค์กรนักศึกษา

2. ระบบการใช้จ่ายเงินเพื่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา

สำหรับการจัดสรรการเบิกจ่ายและการควบคุมการใช้เงินเพื่อการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น ในแต่ละสถาบัน เท่านั้น ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะถูกควบคุมโดยระเบียบการเบินของทางราชการ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะมีการจัดการเป็นเอกเทศของแต่ละสถาบัน แต่จะต้องอยู่ ในกรอบที่ทบทวนมาตรฐานวิทยาลัยกำหนดไว้ครั้งหนึ่ง ซึ่งจะเห็นว่าในการใช้จ่ายเงินในกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาจะมีการควบคุมโดยสถาบันการศึกษานั้นรวมอยู่เสมอ

ในส่วนของสถาบันราชภัฏบุลังค์ราษฎร์ การใช้จ่ายเงินเพื่อจัดกิจกรรมนักศึกษา จะเป็นไปตาม ระเบียบสถาบันราชภัฏบุลังค์ราษฎร์ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมการศึกษาเพื่อรับนักศึกษาระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542

8. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษายังมีปัญหาและอุปสรรคต่อไป นักศึกษา อาจารย์ บุคลากรของสถาบันที่ควบคุมดูแลและบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของกรมการฝึกหัดครู สรุปปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้ (กองการฝึกหัดครู, 2537)

1. ปัญหาด้านบุคลากรของสถาบันที่ควบคุมดูแลและบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาขาด ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ อาจารย์ไม่ให้ความสนใจกิจกรรมนักศึกษาและ ไม่ยอมรับเป็น ที่ปรึกษาให้กับองค์กรกิจกรรมนักศึกษา

2. ปัญหาด้านบุคลากรของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา และไม่สนใจเป็นกรรมการของค์กรกิจกรรมนักศึกษา ทำให้ขาดบุคลากรระดับวางแผนและ ดำเนินกิจกรรม

3. ปัญหาเรื่องการเงินและงบประมาณ มีเงินให้ทำกิจกรรมแต่การเบิกเงินให้มีปัญหามาก เนื่องจากกระบวนการขอให้เงินมีขั้นตอนหลายขั้นตอน ทำให้ยุ่งยากในการขอใช้

4. ปัญหาเรื่องเวลา นักศึกษามีช่วงเวลาของภาระด้วยกิจกรรมน้อย เมื่อจากนักศึกษามีภาระเรียนมากในแต่ละสัปดาห์ ทำให้มีเวลาว่างน้อยจึงไม่สนใจทำกิจกรรม และสถานบันทางแห่งไม่มีช่วงโมงจัดกิจกรรมนักศึกษามีแต่ช่วงโมงวิชาการให้
5. จำนวนของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมักมีจำนวนน้อยมาก
6. ปัญหาเรื่องสถานที่ สถานที่จัดกิจกรรมบางแห่งไม่เหมาะสม และบางแห่งมีปัญหาเรื่องการขอใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรม ทำให้นักศึกษาไม่สนใจในการทำกิจกรรม

ในเรื่องปัญหาและอุปสรรคของการจัดกิจกรรมนักศึกษานี้ได้มีผู้ทำการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทำให้พบประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา พอกลุ่มได้ดังนี้ (นักศบ ระดับภารณ์, 2531 นพพช. วัฒนวงศ์พิทักษ์, 2538, วิจารณ์ วงศ์ทัน, 2540)

1. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญและไม่สนับสนุนงานกิจกรรมนักศึกษา ถึงแม้จะมีนโยบายให้การส่งเสริมแต่ไม่ค่อยสนับสนุนในทางปฏิบัติ
2. นิสิตนักศึกษาบางกลุ่มมีหัวหน้ากลุ่มที่ไม่เดือดขาดการจัดกิจกรรม จึงไม่สนับสนุนไม่ให้ความร่วมมือและไม่เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
3. ขาดการประสานงานทั้งภายในสถาบันศึกษาและหน่วยงานภายนอก
4. ในการจัดวางแผนโครงการ ขาดการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง
5. ขาดแคลนจัดตั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เช่น วัสดุสำนักงาน อุปกรณ์กีฬา อยู่กรอบคงดั้ง เป็นต้น
6. สถาบันไม่แน่ใจในวิธีทางประชาริปไตยขาดความเทื่อมั่นในความสามารถของนักศึกษาในการวางแผน การตัดสินใจและความรับผิดชอบ
7. การประเมินผลไม่เหมาะสม และไม่นำผลการประเมินผลมาใช้ปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษา
8. ขาดรายละเอียดนักศึกษาขาดประสบการณ์ และความรู้ในการจัดกิจกรรม นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากบทบาทของตนเดียว ขาดความสนใจ และความกระตือรือร้นในการทำงาน
9. ขาดแคลนงบประมาณ สถานที่ ภูมิประเทศสถาบันไม่เอื้ออำนวย ขาดความเข้าใจบทบาทและอุดมุนหมายในการจัดกิจกรรมระหว่างผู้บริหารและนักศึกษา
10. กิจกรรมของนักศึกษาต่าง ๆ มักจะคล้ายคลึงกัน และบางครั้งมีความซ้ำซ้อน ไม่มีการร่วมมือและประสานงานกัน
11. บุคลากรขาดวุฒิและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

12. ลักษณะของกิจกรรมมีลักษณะฟุ่มเฟือย เน้นด้านนันทนาการ ขาดเอกภาพ และขาดการประสานงานที่ดี

13. ขาดการประชาสัมพันธ์ให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมนิสิต นักศึกษารวมทั้งการประชาสัมพันธ์โครงการกิจกรรมต่าง ๆ ให้ทราบโดยทั่วถันด้วย

จากประเด็นปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาดังกล่าวสามารถสรุปปัญหา และอุปสรรคของการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้ ดังนี้

1. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญต่องานด้านกิจกรรมนักศึกษาเท่าที่ควร
2. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ และมีจำนวนไม่เพียงพอ
3. อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร
4. คณะกรรมการนักศึกษาขาดความเข้าใจในการปฏิบัติงาน เช่น ทางงานแผนการประสานงานและการประเมินผล
5. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญ จึงไม่ให้ความร่วมมือ
6. บุคลากรในฝ่ายกิจกรรมมีนักศึกษาจำนวนไม่เพียงพอ
7. มหาวิทยาลัยขาดสถานที่และอุปกรณ์ที่ไว้ในการจัดกิจกรรมมาสนับสนุนอย่างพอเพียง

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา

เป้าหมายที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาสูงแห่งคือ การพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ แนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษานั้น ในปัจจุบันได้พัฒนาไปเป็นอันมาก นักการศึกษาหลายคนได้เสนอคุณลักษณะต่าง ๆ ที่นิสิตนักศึกษาควรได้รับการพัฒนาให้เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้อื้อต่อการพัฒนาของนิสิตนักศึกษา ดังนี้

บรรวน (อ้างถึงใน ส่านาร์ ชากิลป์, 2538) ได้เสนอเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษาได้ว่า 5 ประการ คือ

1. การพัฒนาเอกลักษณ์ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาระบบค่านิยม การพัฒนาคุณธรรม และการพัฒนาเป้าหมายด้านอาชีพ
2. การพัฒนาทักษะในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ทักษะในการสื่อความหมาย การพัฒนาความเข้าใจ และความเห็นใจผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ที่มีความแตกต่างในด้านเชื้อชาติและวัฒนธรรม
3. การพัฒนาทักษะในด้านการเรียนและสติปัญญา ซึ่งจะช่วยให้เป็นบุคคลที่มีความสนใจและทำภารกิจค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดชีวิต

4. การพัฒนาด้านสุนทรียภาพ คือ การพัฒนาความเข้าใจ เห็นคุณค่าและเกิดความรับรู้ในธรรมชาติและศิลปะ ตลอดจนการพัฒนาทักษะในการสร้างสรรค์งานศิลปะ

5. การพัฒนาด้านร่างกายและทักษะในด้านนันหนาการ คือ การพัฒนาความเข้าใจเห็นคุณค่าและบูรณาการกิจกรรมนันหนาการเข้ากับลักษณะการดำเนินชีวิตของตน

แนวคิดในการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นด้านหนึ่งของกระบวนการพัฒนามนุษย์ คิง และฟิลด์ส (King and Fields. 1980) เสนอเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษาไว้ 4 ประการ

1. การพัฒนาสติปัญญา เน้นการพัฒนาความสามารถของบุคคลในการคิดและเรียนรู้รวมทั้งกระบวนการในการร่วมร่วมซ้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำไปใช้สร้างสรรค์ความหมายใหม่และประเมินคุณค่าและศักยภาพของข้อมูลนั้น

2. การพัฒนาเอกลักษณ์ เน้นการพัฒนาความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง หมายถึง การค้นพบว่าตนเองเป็นใคร และบอกได้ว่าตนเองต้องการเป็นคนประเภทไหน ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นการพัฒนา "อีโก้ (Ego)" หรือ "ลักษณะเฉพาะของบุคคล"

3. การพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคล เน้นการปฏิสัมพันธ์ทั้งด้านมองและฟังผู้อื่น และการเรียนรู้ที่จะสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์

4. การพัฒนาค่านิยม แนะนำการสร้างเกณฑ์เกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต หรือการกำหนดบทบาทของตนเองในสังคมโดยคำนึงถึงอุดมคติในสังคม

นอกจากนี้ ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความสุขสมบูรณ์ (Wellness) ของนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาเจ้าตัวของนิสิตนักศึกษา โดยจะต้องส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาความเป็นคนโดยสมบูรณ์ (The Whole Person) ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ดังที่ ประธาน รองศาสตราจารย์ (2537) ได้สรุปไว้ ดังนี้

1. ด้านร่างกาย (Physical) บุคคลสามารถตอบภาพความยืดหยุ่น และความแข็งแรง ของหลอดเลือดและหัวใจอยู่เสมอ ไม่มีอาการเหนื่อยง่าย ไม่เจ็บหน้าอก มีพัฒนาระบบที่เหมาะสม ด้านการป้องกันโรค รู้จักการเริ่มต้นของการเจ็บป่วย รวมทั้งรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์

2. ด้านสังคม (Social) แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมหรือเสียสละเพื่อรุ่มเรん จันแสดงถึงการทึ่งพากย์ชี้กันและกันของคนกับคน และคนกับธรรมชาติ เพื่อสร้างความสุขสมบูรณ์ให้เกิดขึ้นในสังคม

3. ด้านอารมณ์ (Emotional) แสดงถึงการตระหนักรู้ และยอมรับความรู้สึกของผู้อื่น การมีความรู้สึกต่อตนเองและต่อการมีชีวิตอยู่ในทางที่ดี มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และสามารถประเมินสภาพอารมณ์และข้อเดีย (ทางอารมณ์) ของตนเองได้ตามความเป็นจริง เพื่อสร้างความสุขสมบูรณ์ของตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้อง

4. ด้านสติปัญญา (Intellectual) มีส่วนร่วมคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมทุกอย่าง รู้จักใช้แหล่งทรัพยากรที่มีเพื่อขยายพรมแดนความรู้ไปสู่การพัฒนาทักษะและศักยภาพของตน จนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้นั้นกับผู้อื่นได้ ซึ่งเป็นความสุขสมบูรณ์ด้านสติปัญญา

5. ด้านการทำงานอาชีพ (Occupational) แสดงถึงความพอใจต่อภาระงานที่รับผิดชอบ รวมทั้งความรู้สึกด้านต้องการทำงานนั้น ๆ เป็นความสุขสมบูรณ์ในหน้าที่ ซึ่งครอบคลุมการเรียน และการเตรียมอาชีพในอนาคตของนิสิตนักศึกษา

6. ด้านจิตวิญญาณ (Spiritual) แสดงออกถึงการมีเป้าหมายของชีวิต รวมทั้งแสดงความรู้สึกด้านดึงดันต่อชีวิตและครอบครัวที่อุบัติขึ้นในโลก อันเป็นความสุขสมบูรณ์ด้านจิตใจและคุณธรรม

ในประเทศไทย ได้มีผู้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาไว้เป็นคน แนวคิดดังๆ มีความคล้ายคลึงกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาในต่างประเทศด้วยเช่นกัน โดยมักจะเน้นการพัฒนาด้านวิศวะนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งในบุคลิกภาพ

เอกสารฯ แห่งนี้ ณ วันที่ ๒๕๖๐ อยุธยา (2528) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนานิสิต นักศึกษา ไว้เป็น นิสิตนักศึกษาควรได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ ๘ ด้านคือ

1. การพัฒนาทางสติปัญญา ในรู้จักความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียน หัดคิดอย่างมีระบบ และสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้

2. การพัฒนาทางอาชีพ ให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพ สามารถสร้างงานอาชีพ ขึ้นใหม่ได้

3. การพัฒนาอารมณ์และการควบคุมอารมณ์ เข้าใจวิธีการรักษาอารมณ์ของตนได้

4. การพัฒนาทักษะทางสังคม หมายรวมถึง การใช้ภาษาหรือภาษาที่เหมาะสมในการติดต่อสื่อสารในสังคม การเรียนรู้มารยาทต่าง ๆ ในการสماความติดต่อ การแต่งกายตามกาลเทศะ การประพฤติปฏิบัติตามสังคม ทำเพื่อประโยชน์แก่สังคม

5. ความเป็นตัวของตัวเอง ให้เข้าใจตนเอง รู้จักสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง รู้จักพึงตนเองได้ สร้างความมั่นใจให้แก่ตนเอง และสร้างบุคลิกที่ตนพอใจ

6. การพัฒนาคุณธรรม เช่น ความรื่อสัตย์ดือตนเองและผู้อื่น มีความเสียสละ ออดหน ต่องานทุกชนิด พยายามทำงานให้เสร็จ การคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว การตองต่อเวลาไม่เบียดเบี้ยนผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน ไม่ว่าจะเป็นทางกาย วาจา หรือใจ รักชาติ ภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ในทุกบทบาท

7. การพัฒนาทักษะคติ ทักษะคติที่ดียอมมีความรู้สึกเข้าใจ เห็นใจผู้อื่นมากกว่า มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ดี สามารถนำสังคมให้เป็นดุษได้ด้วย ทักษะคติที่ดียอมส่งผลไปสู่การกระทำ ที่ดี

8. การพัฒนาการจัดการ ให้นิสิตเป็นคนสูงงาน รู้จักการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล ถูกต้อง ตามสังคมตามหลักการ แสวงหาแนวทางในการจัดการกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของ ตนเอง

ส่วนเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษาสำหรับสภานักศึกษาในประเทศไทย สำเนาฯ ประจำปี (2538) เสนอว่าควรมีอย่างน้อย 7 มาตรการดังนี้ก็คือ

1. ด้านวิชาการและวิชาชีพ โดยมุ่งพัฒนาเจตคติ และทักษะในการเรียน เพื่อให้เป็นผู้มี ความรู้ความสามารถในการด้านวิชาชีพ ความรู้และทักษะในการบริหาร ความรู้และทักษะด้าน ภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์ ตลอดจนเป็นผู้ใฝรืออยู่เสมอ

2. ด้านสติปัญญา โดยมุ่งพัฒนาความสามารถในการคิด ภารกิจความสามารถ ความรอบคอบ ไตรตรองและมีน้ำหนักในการนับถือ

3. ด้านสังคม โดยเน้นการพัฒนาทักษะในกลุ่มงานร่วมกับบุคคลอื่นโดย กระบวนการ ประชาธิรัฐไทย กิริยามารยาทในสังคม มนุษย์ดั่นพันธ์ และรู้ทั้งวัฒนธรรมไทยและต่างชาติ ที่ต้องติดต่อด้วย

4. ด้านอารมณ์ โดยเน้นการทำความเข้าใจอารมณ์ของตนเอง การปรับและควบคุม อารมณ์ตลอดจนภาวะทางอารมณ์ทางด้านสุนทรียภาพ เพื่อให้เห็นคุณค่าของศิลปะวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

5. ด้านเอกลักษณ์ โดยเน้นการทำความเข้าใจบุคลิกภาพของตนเองในทุก ๆ ด้าน การ พัฒนาความสนใจอาชีพ การวางแผนเพื่อประกอบอาชีพ การวางแผนการดำเนินชีวิตให้สอด คล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง

6. ด้านร่างกาย โดยเน้นการพัฒนาความเจริญเติบโตในเชิงวัยรุ่นตอนปลาย การพัฒนา เจตคติ และทักษะในการรักษาสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิตให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ

7. ด้านคุณธรรม โดยเน้นคุณธรรมรักน้ำพื้นฐาน อันได้แก่ ความกตัญญูผลเวทีขยัน ซื่อสัตย์ ประยศต อดทน เสียสละเพื่อส่วนรวม ลด ละเลิกอบายมุข ตลอดจนการส่งเสริมให้ยึดมั่น ปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา และจรรยาบรรณในอาชีพ

แนวคิดต่าง ๆ ใน การพัฒนานิสิตนักศึกษาที่กล้าร่วมแล้วนั้น ก็สอดคล้องกับที่พระเทพเจ้า (พระบูธิ ปัญโต. 2532) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่

1. ได้กัลยาณมิตร คือ มีพ่อแม่ ครูอาจารย์ เพื่อน และสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดีงาม เกือกุลต่อการพัฒนา ซึ่งนี้สำคัญเป็นพิเศษในวัยเริ่มแรกของวิวัฒนาและเมื่อเข้าสู่สังคมใหม่

2. ชีวิตมีวันยัง คือ การรู้จักระเบียนและมีวินัยในการดำเนินชีวิต รักษาและเมียนมั่นยัง สังคมไทย ใน การอยู่ร่วมกับผู้อื่นให้มีความเกื้อกูลไม่เบียดเบี้ยนกัน เพื่อความสัมภาระของชาติ เหมาะสม เชื่อต่อการที่จะกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาอย่าง ฯ ขึ้นไป

3. ใฝ่รู้ ใฝ่สร้างสรรค์ คือ ต้องการเข้าถึงความจริง และทำสิ่งใดก็ตามให้เกิดขึ้น รักสักจะ รักงานอันเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้ก้าวหน้าต่อไปในการพัฒนา

4. เรื่อมั่นในศักยภาพของตน คือ เรื่องในความเป็นมนุษย์ของตนซึ่งเป็นสิ่งที่ฝึกฝนพัฒนา ให้ประสบความสำเร็จได้ และเพียรพยายามในการศึกษาพัฒนาตนยิ่งขึ้นไปให้สมบูรณ์เต็มที่

5. มีค่านิยมและทัศนคติแนวเหตุผล คือ มีความเชื่อถือทัศนคติ มงคลค่านิยมที่ดีงาม เชื่อต่อการพัฒนา โดยเฉพาะการมองสิ่งทั้งหลายตามความเป็นไปแห่งเหตุปัจจัย รับรู้ ประสบการณ์ทั้งหลายด้วยทำที่ของการเรียนรู้

6. มีสติภาวะตื่อตัวรับทุกเวลา คือ มีจิตสำนึกระดูกกล้า ตื่นตัวต่อความเปลี่ยนแปลง ไว้และเข้าทันต่อเหตุแห่งความเสื่อม และเหตุแห่งความเจริญ กระตือรือร้นในการป้องกันแก้ไข หยุดแห่งความเสื่อมและสร้างสรรค์แห่งความเจริญ มีจิตสำนึกการศึกษาพัฒนาตนอยู่ตลอดเวลา

7. พึงพาตนเองได้ด้วยความรู้คิด หรือรู้จัคิด รู้จักใช้ปัญญาพิจารณาให้ได้ความจริงและ คุณค่าหรือประโยชน์จากสิ่งทั้งหลาย สามารถคิดแยกแยะและศึกษาห้องค์ประกอบ และเหตุปัจจัย ของเรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ คิดเป็นและคิดลงเป็นคุณลักษณะสำคัญยิ่งในการที่จะพึงตนเองได้

หากพิจารณาแนวคิดต่างๆ ใน การพัฒนานิสิตนักศึกษาที่อ้างถึงมาตั้งแต่ต้น ทั้งที่เป็น แนวคิดในต่างประเทศ และแนวคิดของนักการศึกษาไทย ก็จะพบว่า เป้าหมายในการพัฒนานิสิต นักศึกษานั้นก็เป็นหลักการสำคัญในการที่จะพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ซึ่งการที่จะทำให้การพัฒนานักศึกษานั้นบรรลุผล ดังกล่าวได้ งานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา คุณลักษณะดังกล่าว

ทฤษฎีการพัฒนานิสิตนักศึกษาของชิกเกอร์ริง

ชิกเกอร์ริง มองว่ามนิสิตนักศึกษานั้นอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งสิ่งสำคัญที่สุดที่จะต้องพัฒนาคือการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน (Identity) ดังนั้น ในปี ค.ศ. 1969 ชิกเกอร์ริง ได้เสนอการพัฒนานิสิตนักศึกษา 7 ด้าน (Seven Vectors of Development) ในหนังสือ Education and Identity ซึ่งทั้ง 7 ด้านนี้ เน้นมุ่งมองที่ขั้นตอนไป โดยมีหลักหรือแก่นอยู่ที่การสร้าง “เอกลักษณ์” การพัฒนาทั้ง 7 ด้านตามทฤษฎีของชิกเกอร์ริงในครั้งแรกได้แก่

1. การพัฒนาความสามารถ (Developing Competence)
2. การจัดการกับอารมณ์ (Managing Emotions)
3. การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง (Developing Autonomy)
4. การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน (Establishing Identity)
5. การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างอิสระ (Freeing Interpersonal Relationships)
6. การพัฒนาเป้าหมาย (Developing Purpose)
7. การพัฒนาความมีคุณธรรม (Developing Integrity)

ชิกเกอร์ริงกล่าวว่า การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตนนั้นเริ่มขึ้นอยู่กับการพัฒนาใน 3 ด้านแรก เพราะนิสิตนักศึกษาจะต้องเข้ามายังด้านความต้องการของตนเองเป็นครั้ง โดยแยกความต้องจากคนอื่น ๆ ก่อนที่จะไปสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นให้อย่างอิสระ

การพัฒนา 7 ด้าน ซึ่งชิกเกอร์ริงเสนอไว้นั้น เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป และเป็นทฤษฎีที่สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ มักจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานิสิตนักศึกษา ต่อมา ชิกเกอร์ริง และไรเชอร์ (Chickering and Reisser, 1993) ได้บททวนแนวคิดนี้ หลังจากที่ได้ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลเพิ่มเติมมาโดยตลอดและได้ปรับเปลี่ยนแก้ไขเล็กน้อย โดยปรับ 7 ด้านที่นิสิต นักศึกษาควรได้รับการพัฒนาเป็นดังนี้

1. บูรณาการความสามารถ (Developing Competence)
2. การจัดการกับอารมณ์ (Managing Emotions)
3. การพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน (Moving Through Autonomy Toward Interdependence)
4. การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ (Developing Mature Interpersonal Relationships)

5. การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน (Establishing Identity)
6. การพัฒนาเป้าหมาย (Developing Purpose)
7. การพัฒนาความมีคุณธรรม (Developing Integrity)

การพัฒนานิสิตนักศึกษาตามทฤษฎีนี้ มีลักษณะเริ่มเดียวกับรูปแบบทฤษฎีด้านมนุษยนิยมอื่น ๆ ที่มีรากฐานมาจากกรรมของการพัฒนามนุษย์ในแง่ดี และเรื่องว่าสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษาที่มีความสมบูรณ์และท้าทายต่อนิสิตนักศึกษา จะช่วยให้นิสิตนักศึกษามีการพัฒนาและเจริญเติบโตได้อย่างสมบูรณ์และมั่นคง

การพัฒนานิสิตนักศึกษาทั้ง 7 ด้าน ตามแนวคิดของชิกเกอริง และโรเชอร์ (1993) นั้น ในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังด่อไปนี้

1. การพัฒนาความสามารถ (Developing Competence) ในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย นิสิตนักศึกษาจะพัฒนาความสามารถ 3 ด้านคือ ความสามารถด้านศตดิปัญญา ความสามารถทางร่างกาย และความสามารถในการใช้สื่อสารเช่นกัน หรือด้านสังคมนิยม

ความสามารถในด้านศตดิปัญญา หมายถึง ทักษะในการใช้สมองและความคิด ได้แก่ ความสามารถในการเข้าใจเนื้อหา ความสามารถในการใช้ศตดิปัญญาและความสุนทรีย์ และที่สำคัญที่สุดคือการสร้างทักษะต่าง ๆ ในการเข้าใจ วิเคราะห์ และสังเคราะห์สิ่งต่าง ๆ

ความสามารถทางร่างกาย อาจรวมไปถึง ผลสัมฤทธิ์ทางกีฬาและศิลปะ มีความแข็งแรง และมีวินัยในตนเอง การทำกิจกรรมต่าง ๆ ในเวลาว่างอาจถูกมองเป็นสิ่งที่จะทำต่อไปตลอดชีวิต ดังนั้นจึงเป็นส่วนหนึ่งของเอกลักษณ์เฉพาะตนด้วย

ความสามารถในด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น หมายความถึงแค่ทักษะในการสื่อสาร ก الرحمنเมช และทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถที่รับข้อเสนอแนะในการที่จะปรับตัวเข้ากับผู้อื่น และได้ตอบอย่างเหมาะสม รวมไปถึงการปรับแนวทางของตนให้เข้ากับ เป้าหมายของกลุ่ม และการเลือกยุทธวิธีต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี หรือให้กลุ่มดำเนินการไปโดยดี

นิสิตนักศึกษาจะมีความรู้สึกว่าตนมีความสามารถมากขึ้น เมื่อพูดเข้าได้เรียนรู้ ที่จะให้ไว้ใจในความสามารถของตน ยอมรับคำวิจารณ์จากผู้อื่น และบูรณาการทักษะต่าง ๆ ของเข้าให้กลายเป็นความมั่นใจในตนเอง

2. การจัดการด้านอารมณ์ (Managing Emotions) นิสิตนักศึกษาหลายคนต้องประสบกับความสนใจด้านไม่เดียว ๆ ไม่ว่าจะเป็นความโกรธ ความกลัว ความเจ็บปวด ความคิดถึง ความเบื่อหน่ายหรือความเครียด ผลจากการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวล ความโกรธ ความรู้สึกหดหู่ ความต้องการ ความรู้สึกผิด และความอยาնั้น มีเชื้อมากเกินไป จะมีอิทธิพลต่อกระบวนการของการศึกษา ดังนั้นจึงต้องมีการจัดการด้านอารมณ์ที่ดี งานสำคัญในภาคผนวกนี้คือ นักศึกษาด้านนี้ไม่ได้เป็นการจำกัดอารมณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ว่าจะต้องตระหนักระหวันรู้ถึงอารมณ์เหล่านี้ว่าเป็นสัญญาณบอกถึงต่าง ๆ

การพัฒนาจะเริ่มขึ้นเมื่อนิสิตนักศึกษาเรียนรู้วิธีทางที่จะปลดปล่อยความชุนเคืองใจ ก่อนที่มันจะระเบิด การจัดการกับความกลัวที่จะมาทำให้เสีย และรักษาบาดแผลทางกายภาพ ไม่ให้ลามไปทำลายความสัมพันธ์อื่น ๆ นิสิตนักศึกษาจะต้องรู้จักควบคุมอารมณ์ ไม่ใช่หยุดยุน รู้จักอารมณ์และความรู้สึกแบบต่าง ๆ และรู้จักที่จะจัดการ จัดระเบียบให้แยกต้นเองมากกว่า การเก็บกด เมื่อความสกปรกตั้งต้นการควบคุมตนเองและการแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง มีความสมดุลกัน ความตระหนักระบุณการความรู้สึกต่าง ๆ ก็จะสนับสนุนและเชื่อมต่อกัน สร้างในตัวของตนในด้านตี เช่น ความปิติ ความรู้สึกโลงใจ การเห็นอกเห็นใจ ความประหลาดใจ เป็นต้น อาจไม่จำเป็นต้องจัดการอะไรเพียงแค่ตระหนักระบุณ และปล่อยให้อารมณ์ต่าง ๆ ในด้านน้ำใจเหล่านี้เกิดขึ้นในตนเอง นิสิตนักศึกษาจะต้องเรียนรู้ที่จะรักษาระบุณความสมดุลระหว่างแนวโน้มในการยึดมั่นในตนเอง กับการมีส่วนร่วมในกลุ่ม และรู้จักประสานความรู้สึกต่าง ๆ ให้สอดคล้องกันกับการกระทำที่มีความรับผิดชอบด้วย

3. การพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน (Moving Through Autonomy Toward Interdependence) สิ่งสำคัญที่นิสิตนักศึกษาจะต้องพัฒนาในที่นี้คือ การเรียนรู้ที่จะพอใจในตนเอง มีความรับผิดชอบในการบรรลุเป้าหมายที่ตนได้เลือกไว้ ไม่ถูกซักนำโดยความคิดเห็นของคนอื่น การพัฒนาในด้านนี้จะต้องนำไปสู่ความเป็นอิสระทั้งทางอารมณ์ และในด้านความต้องการความช่วยเหลือจากภายนอก และนำไปสู่การยอมรับการพึ่งพาอาศัยกันในขั้นต่อมา

การเป็นอิสระทางอารมณ์ หมายถึง เศรีภาพหรือความเป็นอิสระจาก ความต้องการ การสนับสนุนความรัก หรือ การอนุญาตจากผู้อื่น ส่วนการเป็นอิสระในด้านความต้องการความช่วยเหลือ ประกอบด้วย 2 ประการ คือ ความสามารถในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง(ตามวิธีของตนเอง) และความสามารถในการปรับเปลี่ยน เคลื่อนไหว การพัฒนาเรื่องนี้ หมายถึง การพัฒนาตนเองให้สามารถคิดวิเคราะห์และคิดอย่างอิสระ ให้สามารถแปลงความคิดต่าง ๆ ไปสู่การกระทำที่มีเป้าหมายได้ จะต้องมีความสมดุลระหว่างความต้องการที่จะเป็นอิสระกับความปราถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการเพียงพออาศัยกัน การเพียงพออาศัยกัน หมายถึง การเคารพในความเป็นตัวของตัวเองของผู้อื่น และการมองเห็นทางที่จะให้และรับ โดยการพยายามกลุ่มเพื่อนให้กับวังอกไป

4. การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ (Developing Mature Interpersonal Relationships) รวมถึงการยอมรับและเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสามารถในการใกล้ชิดผูกพันกับผู้อื่น การยอมรับความแตกต่าง ไม่จำกัดหมายถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลแล้ว ยังหมายความรวมถึงในบริบทที่มีความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมด้วย ภาระดูแลหน้าที่ ถึงความแตกต่าง การมีประสบการณ์กว้างขวาง ความเปิดเผยความอ่อนไหวของผู้อื่น และการเป็นเป้าหมาย (Objective) ไม่ยึดติดกับความคิดเห็นของตน จะช่วยให้นิสิตมีทักษะมีความประทับใจครั้งแรกที่ดี ลดความมีข้อคิด การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะนั้น ไม่เพียงแต่เป็นการอนุพัตต์จากการหลงตัวเอง แต่ยังหมายถึงความสามารถในการเลือกมีสัมพันธภาพที่เห็นด้วยกัน และมีความผูกพันกันเป็นระยะเวลานาน โดยอาศัย ความซื่อตรง การตอบสนอง และการเป็นห่วงเป็นใยโดยไม่มีเงื่อนไข อาทิ ที่มีความสามารถในการใกล้ชิดกับผู้อื่นหมายรวมถึง การเปลี่ยนแปลงที่จะทำให้น่าจะใจกว้างอยู่กับคนอื่นมากเกินไป หรือการพยายามมีอิทธิพลเหนือนคนอื่นมากเกินไป ไปถึงการสรุจพึงพาอาศัยกันระหว่างคนที่เท่าเทียมกัน การพัฒนาด้านนี้จึงเป็นการพัฒนาในด้านการอยู่ร่วมกัน การยอมรับข้อบกพร่อง การภาคภูมิใจในสิ่งมีค่าต่าง ๆ การเลือกความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์และยั่งยืน ที่สามารถทำให้ฟันฝ่าภัยฤกษ์ภัยต่าง ๆ หรือความช่างไกล และการที่ต้องแยกจากกันได้

5. การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน (Establishing Identity) การสร้างเอกลักษณ์นั้นขึ้นอยู่ กับการพัฒนาด้านอื่น ๆ ที่กล่าวมาก่อนแล้ว มี ความสามารถ การจัดการกับอารมณ์ การเป็นตัวของตัวเอง และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี การพัฒนาเอกลักษณ์นั้นเป็นกระบวนการ การค้นหาว่า

ประสบการณ์นิดเดียว ระดับ และการทำประสบการณ์นั้น ๆ บอยเท่าไร ที่จะทำให้เราพึงพอใจ รู้สึกปลอดภัย และมั่นใจในตนเอง

การพัฒนาเอกลักษณ์เฉพาะตน รวมไปถึงสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

5.1 การรู้สึกสนับสนุนร่วมกับร่างกายและรูปร่างหน้าตาของตนเอง

5.2 การรู้สึกสนับสนุนร่วมกับเพศและการปรับตัวในเรื่องเพศ

5.3 การรู้สึกถึงความเป็นตัวตนของตนเองในบริบททางสังคม ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

5.4 ความกระจั่งชัดในความคิดเกี่ยวกับตนเอง โดยผ่านบทบาทต่าง ๆ และวิธีชีวิต

5.5 ความรู้สึกถึงความเป็นตัวของตัวเองในการที่จะได้ตอบต่อคำวิจารณ์จากผู้อื่น

5.6 การยอมรับตนเองและการันตีตัวตนเอง

5.7 ความมั่นคงของบุคลิกภาพและการบูรณาการ

การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน รวมไปถึง การยอมรับตัวเองในฐานะครอบครัวและเรื่องราว การวางแผนที่เป็นส่วนหนึ่งของประเพณีทางศาสนาและวัฒนธรรม การค้นหาบทบาทและแนวทางในการทำงาน การเล่น และการใช้ชีวิตที่บ้าน ว่าเป็นการแสดงออกถึงตนเอง และเป็นการให้คำจำกัดความเกี่ยวกับตัวของตัวเอง นอกจากนี้ ยังรวมถึงการยอมรับว่าตนอื่นมองและประเมินตนอย่างไร

6. การพัฒนาเป้าหมาย (Developing Purpose) เป็นการเพิ่มความสามารถในการเป็นคนที่มีความตั้งใจแน่แน่ ความสามารถในการประเมินความสนใจและทางเลือกต่าง ๆ การสร้างความเข้าใจในเป้าหมายต่าง ๆ การวางแผน และการยืนหยัดอยู่มืออุปสรรคต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวางแผนสำหรับการกระทำ และมีการกำหนดสิ่งที่ควรจะทำก่อนใน 3 ด้าน คือ แผนและแรงบันดาลใจเกี่ยวกับอาชีพ ความสนใจส่วนตัว และความผูกพันกับบุคคลอื่นและครอบครัว นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการมีความสามารถที่จะเริ่มมองเป้าหมายที่แตกต่างกันของตนให้อยู่ภายใต้เป้าหมายหลักที่ใหญ่กว่าและมีความหมายมากกว่า และการมีความตั้งใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

7. การพัฒนาความมีคุณธรรม (Developing Integrity) การพัฒนาความมีคุณธรรมนั้น ใกล้กับการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน และการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน การพัฒนาความมีคุณธรรมประกอบด้วย 3 ขั้นตอนที่มีลำดับขั้นกันอยู่ คือ

7.1 ค่านิยมในด้านเกี่ยวกับมนุษย์จะเปลี่ยนจากการทำตามความเชื่อต่าง ๆ โดยอัตโนมัติไปสู่การรักษาความสมดุลระหว่างความสนใจของตนเองกับความสนใจของเพื่อนมนุษย์ คนอื่น ๆ

7.2 ค่านิยมเกี่ยวกับบุคคล เป็นการยอมรับค่านิยมและความเชื่อต่าง ๆ อย่างมีสติในขณะเดียวกันกับการพัฒนาความคิดเห็นของผู้อื่น

7.3 การพัฒนาความหมายสม หมายถึง การประสานระหว่างค่านิยมสูงสุด กับพฤติกรรมที่ต้องรับผิดชอบต่อสังคม

การพัฒนานิสิตนักศึกษาทั้ง 7 ด้านตามทฤษฎีของชิกเกอริงนั้น มีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่ การพัฒนาให้นิสิตนักศึกษามีเอกลักษณ์ (Identity) ทั้งนี้เนื่องจากทฤษฎีนี้พัฒนามาจาก มนิคติ เกี่ยวกับการพัฒนาการของ อีริกสัน (Erikson) ซึ่งได้เสนอแนวคิดว่า พัฒนาการของมนุษย์ มีด้วยกัน 8 ขั้นตอน ซึ่งในระหว่างอายุ 13-17 ปี จะอยู่ในขั้นพัฒนาการครวญรู้สึกในความเป็น เอกลักษณ์ของตนเอง ผ่านหันค้านรู้สึกสับสนในตนเองไปได้ และรับรู้ความความจริง (นวลดลดา สุภาพด, 2527) ตอนในช่วงอายุระหว่าง 18 - 21 ปีนั้น จะอยู่ในขั้นพัฒนาการ ความรู้สึกสัมพันธภาพและเป็นมิตรกับผู้อื่น โดยเฉพาะพี่น้องต่างเพศและหลักเลี้ยงความรู้สึก โดดเด่นอย่างยิ่ง จะเกิดความรัก เกิดความรู้สึกต้องการมีเพื่อนสนิทที่จะรับรู้รับฟังสิ่งต่าง ๆ ที่คุณเองมีอยู่ และพัฒนาอย่างเป็นความมุ่งมั่นกับผู้อื่น การพัฒนาใน 2 ช่วงดังกล่าว เกิดขึ้นใน ดังนั้นการพัฒนานิสิตนักศึกษาของ ชิกเกอริงจึงมุ่งเน้นให้ความสำคัญอยู่ที่การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน

เมื่อวิเคราะห์ทฤษฎีพัฒนานิสิตนักศึกษาของชิกเกอริง จะพบว่า มีแนวคิดมาจากการ พัฒนานิสิตนักศึกษาทางพุทธปัญญา และจิตสังคม นั้นเอง การพัฒนาทั้งสองด้านมีลักษณะ ที่เกี่ยวเนื่องและสอดคล้องกัน โดยที่แนวคิดในการพัฒนาทางพุทธปัญญาจะมุ่งพัฒนานิสิต นักศึกษาจากผู้ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ต้องพึ่งพาผู้รู้ให้ครอบออกสิ่งต่าง ๆ ไปจนถึงขั้นที่ นิสิต นักศึกษารู้จักวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความคิด มีวิจารณญาณในการรับรู้ การเชื่อ และ การปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง แต่ก็ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบ กับประสบการณ์และความรู้ ความคิดเห็นของตนด้วย ในขณะที่การพัฒนาจิตสังคม มุ่งพัฒนา

ให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตามที่ควรจะเป็นตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการ เช่น พัฒนาด้านความสามารถ ร่างกาย อารมณ์ เป้าหมายในอาชีพ เป็นต้น และที่สำคัญคือ การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง สร้างเอกลักษณ์เฉพาะตนขึ้นมา พัฒนาตนเองไปสู่ผู้ที่มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูง ในขณะเดียวกันก็ตระหนักรถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและ สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตนักศึกษาจะต้องออกไป ประกอบอาชีพ ดำเนินชีวิต สร้างครอบครัวของตนเอง และอยู่ในสังคมที่กว้างใหญ่ต่อไป เมื่อจบการศึกษาแล้วนั่นเอง

ปัจจัยด้าน ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาของนิสิตนักศึกษาไปสู่เป้าหมายต่าง ๆ ดังที่สถาบันอุดม ศึกษากำหนดไว้นั้นมีหลายประการด้วยกัน เนื่องจากการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นกระบวนการที่ ขับเคลื่อนและต้องเกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย สำเนาร์ ชาศิลป์ (2538) กล่าวว่า การพัฒนานิสิต นักศึกษามีปัจจัยสำคัญ 8 ประการคือ ด้านบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้าน บุคลากร ด้านแบบประเมิน ด้านนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมภายในสถาบัน และด้านสภาพ แวดล้อมภายนอกสถาบัน สวนซิกเกอร์ และไมเรอร์ (1993) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการ พัฒนาของนิสิตนักศึกษานั้นได้แก่ สภาพความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อม กลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์กับ อาจารย์ และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถาบัน ในขณะที่แสดงถึงความคิดเห็นคัดลอกลั่งไป ในทางเดียวกันว่า ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษากับกลุ่มบุคคลและกิจกรรมต่าง ๆ ในสถาบัน อุดมศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะส่งเสริมการพัฒนาของนิสิตนักศึกษาในด้านต่าง ๆ

จากลักษณะดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่างานกิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นในสถาบัน อุดมศึกษา เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนานิสิตและนักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ โดยมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ คงท่อน ซึ่งจะสามารถพัฒนานักศึกษาได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้น อยู่กับนโยบาย และแนวทางการบริหารฯลฯ และพัฒนา กิจกรรมนักศึกษาของแต่ละสถาบัน

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รวบรวมมาเป็นงานวิจัย ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการวิจัย ครั้งนี้ ได้แก่

กิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูได้มีผู้ศึกษาไว้แล้วอย่างแห่งดังนี้

การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครู ภาคใต้ 5 แห่ง จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 638 คน ของสามารถ คงสะคาด (2523) ผลการศึกษา พบว่า

- ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครุเดียวกันเกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม การดำเนินงาน ความต้องการและปัญหาส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน
- ความคิดเห็นของนักศึกษาในวิทยาลัยครุทั้ง 5 แห่ง เมื่อเปรียบเทียบทั้งในด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ การดำเนินงานความต้องการและปัญหามิ่งแตกต่างกันในทุกๆ เรื่อง
- ความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยครุทั้ง 5 แห่ง เมื่อเปรียบเทียบทั้งในด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ การดำเนินงานความต้องการและปัญหามิ่งแตกต่างกันในทุกๆ เรื่อง
- ความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ มีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมควรเน้นหัวข้อด้านพัฒนาสังคมเป็นอันดับหนึ่ง และทางส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเป็นอันดับสอง ส่วนอันดับสามและสี่มีความเห็นคลับกัน คือ อาจารย์เห็นว่า ด้านวิชาการความมาก่อนกีฬา แต่นักศึกษาเห็นว่ากีฬาควรเป็นอันดับก่อนวิชาการ

ในภาคกลาง สายัณห์ วนะวนย์ (2531) ได้ศึกษาชุมชนกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครุในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ โดยศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนราย 19 คน ตามวิธีการของเทคนิคเดลฟี่ ผลการศึกษาพบได้ว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครุในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ควรเป็นดังนี้

- การกำหนดทิศทางและขอบเขตของการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีปรัชญา นโยบายและจุดมุ่งหมาย เป็นการพัฒนาคุณลักษณะและศักยภาพของนักศึกษานิยมสืบสาน เพื่อให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ด้วยคุณลักษณะ คุณธรรม ความสามารถในการอ่านและเขียนการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยใช้กระบวนการเป็นภาคปฏิบัติควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในห้องเรียน
- ประเภทและลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา เน้นกิจกรรมทางด้านวิชาการกีฬา บำเพ็ญประโยชน์และศิลปวัฒนธรรม
- องค์กรนักศึกษาและการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา เน้นให้มีคณะกรรมการบริหาร และสภานักศึกษา โดยมีนายกหรือประธานคณะกรรมการแต่ละคนเป็นนักศึกษาชั้นปีที่สี่ ได้มาจากการเลือกตั้งทั่วไปตามระบบพาร์ค สรุประเบียน ข้อมูลคับความมีความยืดหยุ่นส่งเสริมความคิดและความคล่องตัวในการบริหารงานขององค์กรนักศึกษามากที่สุด
- ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการบริหารกิจกรรมนักศึกษาได้แก่ บุคลากรที่มีคุณภาพ และมีประสบการณ์ในงานทางด้านกิจกรรมนักศึกษา การสนับสนุนการเงินที่เพียงพอความเป็นอิสระในการจัดหน้าที่สุดอุปกรณ์และการจัดให้มีตารางเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน
- กระบวนการการบริหารกิจกรรมนักศึกษา เน้นการวางแผนระยะสั้นและระยะยาว ตลอดปีการศึกษาการกำหนดบทบาทของหน่วยงานที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน

ส่วนภาคตะวันออก ชูชีพ พุทธประเสริฐ (2524) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์นักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภัคตะวันออก 4 แห่ง จำนวน 670 คน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัย และด้านปัญหาในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัยครุไม่แตกต่างกัน ส่วนการลำดับความสำคัญของปัญหาในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครุภัคตะวันออกมีความเห็นว่าปัญหាដบบที่ 1 - 3 ได้แก่ ปัญหานักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา และการประเมินผลกิจกรรมไม่เหมาะสมและไม่มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษา

สำหรับภาคเหนือ รัชนี คำแสน (2524) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภัคเหนือ 5 แห่ง จำนวน 737 คน ผล การศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาแตกต่างกันเพียง 2 ด้าน คือ ด้านลักษณะกิจกรรมนักศึกษาที่จัดในวิทยาลัยและด้านปัญหาในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัยครุไม่แตกต่างกัน และการลำดับความสำคัญของปัญหาในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาอันดับที่ 1 - 3 คือ นักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา การประเมินผลกิจกรรมไม่เหมาะสม และไม่มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษา

ในการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จีนารามณ์ ภาระพุตติ (2525) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ในวิทยาลัยครุภัคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 แห่ง จำนวน 620 คน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภัคตะวันออกเฉียงเหนือ แตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาที่จัดอยู่ ในวิทยาลัยความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัยครุ ไม่แตกต่างกัน ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภัคตะวันออกเฉียงเหนือแตกต่างกันใน 2 ด้านคือ ด้านลักษณะของกิจกรรมที่จัดอยู่ในวิทยาลัยครุกับด้านการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภัคตะวันออกเฉียงเหนือ แตกต่างกันเพียงด้านเดียว คือ ลักษณะของกิจกรรมที่จัดอยู่ในวิทยาลัย และความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัยครุไม่แตกต่างกัน ส่วนการลำดับความสำคัญ

ของปัญหาในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครุศาสตร์วันออกเรียงหนึ่งเดือนที่ 1 - 3 ได้แก่ปัญหานักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและการประเมินผลกิจกรรมไม่เหมาะสม และไม่มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษา

ปัญหาในการดำเนินกิจกรรม แผนธุรกิจเพชร (2527) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา 10 แห่ง จำนวน 609 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ด้านต่าง ๆ ของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษานั้น ปัญหาด้านการบริการลูกค้าดูบูรณาการได้แก่การส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง การปลูกฝังคุณธรรมแก่นักศึกษาการเรียนสร้างบุคลิกภาพในการเป็นครู การส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดวิเคราะห์ในการทำงานและอื่น ๆ ปัญหาด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณ ค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ วิทยาลัยพลศึกษานี้ได้รับเงินงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล เพื่อใช้เดียวกับกิจกรรมของนักศึกษาโดยเฉพาะ และไม่มีการตรวจสอบและรายงานผลการให้เงินกิจกรรมนักศึกษาให้คณาจารย์และนักศึกษาทราบผล เป็นระยะ ปัญหาด้านการจัดดำเนินกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษานี้สนับสนุนในการจัดตั้งสโมสรหรือสหกรณ์นักศึกษาและขาดการแนะนำเชิงเชิงที่นักศึกษาต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา แก่อาจารย์และนักศึกษา ปัญหาด้านการประเมินผล ได้แก่ ไม่มีการประเมินผลการที่งานซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการนักศึกษา ทำการประเมินผลกิจกรรมนักศึกษาไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่อง และไม่มีการเก็บรวบรวมระเบียบ ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการประเมินผลไว้เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

2. การเบริริယท์ความคิดเห็นกับปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษา พบร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ ด้านคณะกรรมการนักศึกษา ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ด้านการเงิน ด้านการดำเนินการกิจกรรมนักศึกษาและด้านการประเมินผล

การจัดกิจกรรมนักศึกษาจากสถานบันอาชีวศึกษา ธีรพงศ์ ประสงค์ลาก (2528) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร จากคณะวิชา 5 คณะวิชา จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 404 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. กิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ จัดและบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายและจุดประสงค์ที่สถานศึกษากำหนดไว้ กิจกรรมที่จัดมากในวิทยาลัยได้แก่ กิจกรรมด้านกีฬาและกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

2. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน 1 ด้าน จาก 3 ด้าน คือ ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ในกิจกรรมที่จัด ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มีต่อกิจกรรมนักศึกษา ในด้านลักษณะกิจกรรมที่จัดและด้านปัญหาการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

3. การลำดับความสำคัญของปัญหาในการจัดและดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัย เทคโนโลยี และอาชีวศึกษา อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าบปปมานะสำหรับจัดกิจกรรมเป็นปัญหา ที่สำคัญที่สุดในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัย ส่วนปัญหาที่สำคัญรองลงมา คือ เทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาตามลำดับ

มหาวิทยาลัยเปิดก็จะต้องมีการจัดกิจกรรมนักศึกษา เช่นเดียวกัน จำนวน ๘๘ ชั่วโมง (2531) ให้ศึกษาเรื่องกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความเป็นมาของกิจกรรมนักศึกษาและสภาพการดำเนินงาน รวมทั้งความต้องการใน การจัดกิจกรรมนักศึกษา พัฒนาทั้งเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมราชเกิดจากความต้องการของนักศึกษา เพื่อทำกิจกรรมช่วยเหลือ ชึ้นกันและกัน ทางด้านภาษาฯ แบ่งกิจกรรมเป็น 5 ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ เมยแพร ศิริสาคร ด้านการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับสมาชิก ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง สมาชิกของชุมชน และด้านการเผยแพร่เรื่องของมหาวิทยาลัย การดำเนินกิจกรรมนักศึกษา โดยสมาชิกและเพื่อสมาชิกเป็นสำคัญ มหาวิทยาลัยไม่ได้สนับสนุนงบประมาณและจัดการตามที่ ทำการไว้ให้แนวทางพัฒนามากิจกรรมนักศึกษา คือ มหาวิทยาลัยและชุมชนควรกำหนดวัตถุประสงค์ และกิจกรรมที่จะทำให้รัดเข้ม มีการกำหนดให้นักศึกษาทุกคนเป็นสมาชิก และควรจัดให้มีการจัด เก็บเงิน จัดกิจกรรม รวมทั้งการใช้ศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัดเป็นที่ทำการชุมชน

ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นักรบ ระหว่างการณ์ (2531) ได้ศึกษาข้อมูลแบบการจัดกิจกรรม นักศึกษาของ มหาวิทยาลัยเอกชน โดยศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ซึ่งเป็นผู้บริหารงานด้าน กิจกรรมนักศึกษา และของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเอกชน 5 แห่ง รวมจำนวน 291 คน ผลการ ศึกษาพบว่าอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นคล้องกับสภาพและรูปแบบของปรัชญา

วัตถุประสงค์ นโยบาย โครงสร้างการบริหารงานฝ่ายกิจการนักศึกษา ประเภทของกิจกรรม ระบบการได้มาและการจัดสรรงบประมาณ ระบบที่มีความสำคัญคับ อาจารย์ที่ปรึกษาชุมชน และปัญหา อุปสรรคและเห็นด้วยกับโครงสร้างการบริหารงานองค์การนักศึกษาที่มี สถานนักศึกษา เพิ่มกิจกรรม นักศึกษาสัมพันธ์ และเป็นกิจกรรมด้านวิชาการ ให้รองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้อนุมัติ ในการจัดกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษาสนใจสามารถเลือกของสมัครและมหาวิทยาลัยฝ่ายละเท่า ๆ กัน และนักศึกษาเห็นว่า สมควรและสถานนักศึกษาควรมีอำนาจในการจัดสรรงบประมาณ

การศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน วัลลภ สุวรรณดี (Vallop,1995) ได้ศึกษาเชื่อ “การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรของนักศึกษาที่มีมหาวิทยาลัย เกษมบัณฑิต” โดยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนตัวของนักศึกษากับ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรหรือไม่ ประเมินการรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับการทำ กิจกรรมเสริมหลักสูตร และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของ นักศึกษา ประชากรในการศึกษา นักศึกษาขั้นปีที่ 3 และ 4 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและเครื่องมือวัดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา ผลการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างบุรุษมากกว่าสตรี ที่มีความส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรกับจำนวนข้าว才行ที่นักศึกษาใช้ในการเดินทางจากที่พักไปยังมหาวิทยาลัย ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและอัตรา GPA ทางวิชาการกับ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตร อย่างไรก็ตามพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างนักศึกษาเชิงของนักศึกษา และการที่อยู่เพื่อพักงานเงินกับปริมาณการเข้าร่วมกิจกรรมนอก หลักสูตร มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างปริมาณการเข้าร่วมกิจกรรมนอก หลักสูตร กับการรับรู้ของนักศึกษาในเรื่องความสำคัญของกิจกรรม บางประเภทคุณภาพของโปรแกรม กิจกรรมนอกหลักสูตร ความมีส่วนร่วมของอาจารย์ ระเบียนและภูมิภาคต่าง ๆ และความสำคัญของ กิจกรรมนักศึกษาต่อการศึกษาของนักศึกษา จากการแจกแจงความถี่ พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตร ได้แก่ การพัฒนาในด้านทักษะการจัดการ โอกาส ที่ขาดทุนจากการได้งานทำ การพัฒนาความตั้งใจ การพัฒนาความ สนใจ และการพัฒนาทักษะในการ เป็นผู้นำ ปัจจัยที่ทำให้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมได้แก่ กิจกรรมไม่ตรงกับความต้องการ ต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมมาก สภาพการจราจรที่แย่ลง ในกรุงเทพมหานคร การที่ต้องรับผิดชอบการทำ การบ้านหลักเลิกเรียน และการที่เพื่อนสนิทไม่สนใจทำกิจกรรม

เกี่ยวกับเรื่องพัฒนาการของกิจกรรมนักศึกษา พิกุล บุญประเสริฐ (2533) ได้ศึกษา
เกี่ยวกับพัฒนาการของกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อศึกษาความเป็นมาและสภาพ
ปัจจุบันของกิจกรรมนิสิต การจัดกิจกรรมนิสิต และสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก
มหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมนิสิต โดยมีการสัมภาษณ์และใช้แบบสอบถาม
เก็บข้อมูลจากอาจารย์และนิสิต ผลการศึกษาส่วนหนึ่งพบว่า อาจารย์และนิสิตมีความเห็นว่า
นิสิตบรรลุ วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม คือ พัฒนาความสามารถทางทักษะสังคม ผลที่นิสิต
ได้รับจาก การทำกิจกรรมคือ มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ นิสิตได้รับเงิน
กิจกรรมอย่าง普遍 และได้ประโยชน์ นิสิตมีปัญหาด้านความร่วมมือของนิสิตส่วนใหญ่ใน
มหาวิทยาลัยต่อการจัดกิจกรรมน้อย

ส่วนในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ โడนอลด์ (Donald ,
1974) ได้ทำการศึกษาเบรร์บี้เพื่อบรรดูความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์และสมาชิก สาขาวิทยาลัย
เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิตของวิทยาลัยชุมชนในรูปแบบ 5 ประเภท คือ การประกอบนิสิต
กิจกรรมส่วนนิสิต กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษ และการบริการสังคม กิจกรรมท่องเที่ยว
มากกวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง เป็นนิสิตชายละ 10 อาจารย์หรือละ 25 และนิสิตหญิง
วิทยาลัย ห้านมตพนว่า คุณธรรมการที่เข้ามาเป็นผู้บุกครองนิสิตควรมาจาก การเลือกด้วย
ลงานนิสิตควรมีรูปแบบการจัดหนึ่งเดือนหนึ่ง กิจกรรมการพิมพ์ควรเป็นการออกหน้าเสื้อและ
หารษา กิจกรรมความสนใจพิเศษ จัดแตกต่างกันมากในแต่ละวิทยาลัย ส่วนกิจกรรมบริการ
สังคมทุกวิทยาลัยทำไม่ได้ตามความมุ่งหวังที่ตั้งไว้ ลักษณะข้อเสนอแนะของผู้วิจัย คือ
คณะกรรมการประกอบนิสิตควรรู้และเข้าใจบทบาทของตนมากกว่านี้ ทางวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์
กิจกรรมให้มาก โครงการของสถาบันนิสิตควรได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์กร
และกิจกรรมทุกประการควรเป็นไปตามความต้องการของนิสิตส่วนใหญ่ ส่วนกิจกรรม普遍
บริการสังคมความมีการยอมรับและให้ความรู้แก่นิสิตโดยเฉพาะ

กิจกรรมนักศึกษามีประโยชน์มาก เคปป์ (Kapp . 1979) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของ
การเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยใช้กลุ่มประชากรที่เป็นนัก
ศึกษาผู้ชาย ระดับปริญญาตรี จำนวน 6,108 คน ผลการศึกษาพบว่ามากกว่าร้อยละ 80 ของ
นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อยหนึ่งอย่างในเดือนเดียว อาทิเช่น กิจกรรม
ด้านวัฒนธรรม ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านศาสนา ด้านมวลชน ด้านการศึกษา และด้าน
การกีฬา การสำรวจประมินผลจากประสบการณ์ในวิทยาลัยโดยกลุ่มนักศึกษาที่ร่วมกิจกรรมกับ

กลุ่มนักศึกษาที่ไม่ร่วมกิจกรรม พบร่วมนักศึกษาที่ร่วมกิจกรรมมีความพอดีในชีวิตสังคม การติดต่อกับเพื่อนร่วมชั้นและเพื่อนต่างคณะ และกิจกรรมอื่นเกี่ยวกับความคิดเห็น กลุ่มที่ร่วมกิจกรรมค่อนข้างมีความรู้สึกว่า การร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยได้เพิ่มความสามารถ ภาวะผู้นำ นอกจากนั้นยังพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ร่วมกิจกรรมในด้านต่าง ๆ นอกจากด้านการศึกษา มีความรู้สึกว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมช่วยเพิ่มทักษะด้านการทำงานมากกว่าโอกาสที่จะได้ทำงานประจำณร้อยละ 50 ของกลุ่มประชากรในการศึกษาทั้งหมดนี้เข้าร่วม กิจกรรมชุมชนในงานอาสาสมัครต่าง ๆ ความสำเร็จและกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้รับและได้กระทำในระดับเดียวกัน อุดมศึกษา มีอิทธิพลอย่างมากต่อการรู้จักร่วมกิจกรรมของการเมืองและมวลชน ทั้งนักศึกษารายและหนูน้อยไม่ว่าอยู่ในระหว่างอยู่ในวิทยาลัยหรือหลังจากที่จบแล้ว เกี่ยวกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งมีความแตกต่างค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาที่ร่วมกิจกรรมในด้านต่าง ๆ และกลับกลุ่มที่ไม่ร่วมกิจกรรม กลุ่มที่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองและมวลชนในวิทยาลัย มักจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่น โดยเฉพาะระดับประททศและระดับห้องถิน

องค์ประกอบที่มีส่วนสนับสนุนการเข้าร่วมและมีเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาสายอาชีพในวิทยาลัยชุมชนรัฐอิลลินอยส์ พอล (Paul , 1980) ให้ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 214 ชุดส่งไปยังวิทยาลัย 9 แห่ง ที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างและได้รับแบบสอบถามคืนร้อยละ 95 คน ผลการศึกษาพบว่า การที่นักศึกษาไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม เพราะทำงานนอกวิทยาลัย ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม เพราะกิจกรรมบางอย่างไม่น่าสนใจ ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเพราะมีความเชื่อว่านายจ้างยอมให้ความสำคัญตอกิจกรรม เช่นนั้นน้อยกว่าการจ้าง และความคิดเห็นของนักศึกษาที่ไม่ได้ร่วมกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยดังกล่าวแตกต่างกัน ซึ่งจากนี้ยังได้เสนอแนะไว้บางประการ เช่น การจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรกำหนดปฏิทินการจัดให้ ความตั้งพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมและการทำงานของนักศึกษา ควรได้รับการศึกษาและเตรียมความพร้อม

อิทธิพลของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา แบงค์เตอร์มาใจลดา (Baxter Magolda , 1992) ศึกษาระยะยา 4 ปี และมีค่าตามในการวิจัยว่า นักศึกษาพูดถึงอิทธิพลที่ประสบการณ์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีต่อการพัฒนาตัวนักศึกษาอย่างไรบ้าง ในกรณีผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างมาจากการสุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกต่าง ๆ ที่มีภูมิหลังต่าง ๆ กัน ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งหนึ่งในเขตตะวันตกกลางทั้งหมด 101 คน โดยที่ทุกคนมีความสามารถทางวิชาการในระดับเดียวกัน การเก็บข้อมูลใช้วิธีสัมภาษณ์ในทุก ๆ

ภาคฤดูใบไม้ร่วง ตั้งแต่ปี 1986-1989 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยศึกษาประสบการณ์ของนักศึกษาและตีความว่าประสบการณ์เหล่านั้นมีอิทธิพลต่อการพัฒนานักศึกษาอย่างไร การสัมภาษณ์ใช้คำถามปลายเปิด เริ่มจากการนักหัวข้อและให้นักศึกษาพูดเอง จากนั้นก็ตามเรื่องต่อเนื่องว่า�ักศึกษาเหมือนหรือแตกต่างจากปีก่อนอย่างไรบ้าง โดยให้นักศึกษาอธิบายประสบการณ์สำคัญที่สุดที่ได้พบหลังจากการสัมภาษณ์ครั้งก่อน จากนั้นนำผลการสัมภาษณ์มาสรุปรวมถึงเรื่องประสบการณ์การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องในการตีความข้อมูล ซึ่งจากการศึกษาระยะยาวครั้งนี้พบว่าความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การมีส่วนร่วมในองค์กรนักศึกษา การจัดการด้านที่อยู่อาศัย การทำงาน และประสบการณ์การแลกเปลี่ยนมีส่วนช่วยให้นักศึกษาพัฒนาด้านสติปัญญา

ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่มีต่อการพัฒนาความเป็นผู้นำของนักศึกษา นักศึกษาแห่นเดล (Handel , 1993) ได้ศึกษาเรื่องนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ว่าการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานั้นมีส่วนช่วยในการพัฒนาความเป็นผู้นำของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาอย่างไนบ้าง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นนักศึกษา จำนวน 226 คนจากสถาบันต่างๆ ที่เป็นสมาชิกของที่ประชุมมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ วิสคอนซินที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเด่น拿出มากบทชุด องค์การบริหารนักศึกษา ชมรมกีฬา ชมรมสุภาพบุรุษ ชมรมสุภาพสตรีต่อต้านฯ ในช่วงปี 1991 - 1992 โดยศึกษาผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยที่คิดว่ามีส่วนต่อการพัฒนาความเป็นผู้นำด้วยเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามเกี่ยวกับการฝึกและพัฒนาความเป็นผู้นำ ในทางวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ Kruskall-Wallis การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบรายคู่ของเทฟเฟ่ ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมกีฬาสถาบันต่างๆ ที่มีนักศึกษาเข้าร่วมนักศึกษาชายและหญิงนั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาความเป็นผู้นำของนักศึกษา โดยรวมแล้วผู้ตัดสินแบบสอบถามประเมินการฝึกความเป็นผู้นำของกิจกรรมต่าง ๆ ในรั้วน "ดี" โดยที่มีความแตกต่างระหว่างกิจกรรมแต่ละอย่าง แต่ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้นมีเพียงระหว่างกลุ่มนักศึกษาหญิงที่เข้าร่วมกิจกรรม สถาบันต่างๆ กันกลุ่มที่ทำหนังสือพิมพ์ในด้านประสบการณ์และการฝึกหัดเท่านั้น

จากการศึกษาและรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา จะพบว่า วัตถุประสงค์ นโยบาย รูปแบบ ของการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ส่วนใหญ่คล้ายคลึงกัน แต่ในส่วนของสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมนักศึกษาจะมีลักษณะแตกต่างกันนั่นบ้างตามสภาพแวดล้อมและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น จำนวนนักศึกษา จำนวนบุคลากร อาจารย์ที่ช่วยดูแลงานกิจกรรมนักศึกษา และการสนับสนุนตามงบประมาณ อาคารสถานที่ หรือความพร้อมอื่น ๆ ที่จะส่งเสริมหรือสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่างเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาเอกสาร และใช้วิธีการสอบถามและสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่จัดทำรีบ

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลและแหล่งข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ลักษณะ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ข้อมูลปฐมภูมิสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสอบถามจากกลุ่มประชากรตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา คณะกรรมการคุณภาพ คณะกรรมการพัฒนาฯ คณะกรรมการบริหารงาน ตลอดจนนักศึกษาของสถาบัน

2. ข้อมูลที่ดิบ (Secondary Data)

ข้อมูลที่ดิบมีสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยทราบจากแหล่งข้อมูลอื่น นอกเหนือจากข้อมูลขั้นปฐมภูมิ ได้แก่

2.1 เอกสารสิ่งพิมพ์และผลิตตีข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2 วิทยานิพนธ์งานวิจัย และเอกสารคำานวณ ซึ่งได้จากการแหล่งค้นคว้า และสำนักหอสมุดต่าง ๆ

หอสมุดต่าง ๆ

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา คณะกรรมการองค์กรกิจกรรมนักศึกษา และนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่างทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร และสถาบันราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์

เนื่องจากกลุ่มประชากรเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 4 กลุ่มได้แก่ ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาภิจกรรมนักศึกษา คณะกรรมการองค์กรกิจกรรมนักศึกษา และนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จากประชากรกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว เพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่แท้จริงของประชากรทั้งหมด ที่ทำการวิจัยครั้งนี้ มีขนาดพอเหมาะสม สามารถเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่จัดทำขึ้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวอย่างจากประชากรเป้าหมาย ทั้ง 4 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling Technique) จากของอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา และหัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาสถาบันละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน
2. กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษางานกิจกรรมนักศึกษา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจาก อาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมนักศึกษา องค์กรกิจกรรมละ 1 คน คาดทุกสถาบัน จึงมีองค์กร กิจกรรมทั้ง 4 สถาบันเท่ากับ 68 องค์กร ได้จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 68 คน
3. กลุ่มคณะกรรมการองค์กรนักศึกษา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากคณะกรรมการองค์กรนักศึกษาของทุกองค์กรนักศึกษาจากตำแหน่งประธานองค์กรกิจกรรม รองประธานองค์กรกิจกรรม และเลขานุการองค์กรกิจกรรม องค์กรกิจกรรมละ 3 คน ได้จำนวน กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 204 คน
4. กลุ่มนักศึกษาสถาบันราชภัฏ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้น群 (Stratified Random Sampling Technique) โดยได้จำแนกประชากรเป้าหมายของแต่ละสถาบันตามชั้นปี แล้วจึง สุ่มจำนวนตัวอย่างที่ต้องการจากนักศึกษา แต่ละชั้นปีของสถาบัน

โดยวิธีนี้ได้ใช้วิธีการคำนวณขนาด樣本กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมและการกำหนดจำนวน ตัวอย่างจากนักศึกษาแต่ละสถาบันจะแต่ละชั้นปี โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง ดังนี้

$$N = \frac{(\sum N \sigma)^2}{N^2 D + \sum N \sigma^2} \quad \dots\dots(5-11)$$

$$W = \frac{N \sigma}{\sum N \sigma} \quad \dots\dots(5-12)$$

เมื่อ

- L คือ จำนวนสัดส่วนประชากร (Number of Strata)
N_i คือ จำนวนหน่วยตัวอย่างของประชากร ณ ส่วน i
N คือ จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมด ($N = N_1 + N_2 + \dots + N_L$)
W_i คือ สัดส่วนการสุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละส่วน
D² คือ ความแปรปรวนของประชากรแต่ละส่วน

ตารางที่ 1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาตามขั้นปีของแต่ละสถาบัน

สถาบันราชภัฏ	2		3		4		รวม	
	จำนวนศ.	จำนวนตัวอย่าง	จำนวนศ.	จำนวนตัวอย่าง	จำนวนศ.	จำนวนตัวอย่าง	จำนวนศ.	จำนวนตัวอย่าง
พิบูลสงคราม	796	27	843	28	1,050	36	2,689	91
เพชรบูรณ์	1,329	45	884	30	709	24	2,922	99
กำแพงเพชร	1,464	50	740	26	756	26	2,960	101
นครสวรรค์	823	28	778	27	776	26	2,377	81
รวม	4,412	150	3,245	110	3,291	112	10,948	372

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 4 ชุด

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา ใช้เก็บข้อมูลจากผู้รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา และหัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาของคุณกรกิจกรรมนักศึกษา ใช้เก็บข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษาของคุณกรกิจกรรมนักศึกษาของทุกองค์กรกิจกรรม

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการคุณกรกิจกรรมนักศึกษา ใช้เก็บข้อมูลจากคณะกรรมการคุณกรกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ ประธานองค์กร รองประธานองค์กร และเลขานุการขององค์กรกิจกรรมทุกองค์กร

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ ใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสี่ภาคเหนือตอนล่าง

แบบสอบถามที่จัดทำขึ้นทั้ง 4 ชุดดังกล่าว จะแบ่งเป็น 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ชื่อสถาบัน เหตุ
ชาย และข้อมูลอื่น ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบ
แบบสอบถาม ประกอบด้วย ลักษณะและสภาพของปัญหาและอุปสรรคของการจัดกิจกรรมและ
ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา เป็นแบบเลือกตอบและแบบเติมคำ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาประกอบด้วย
ประเด็นสำคัญ ต่อไปนี้

- 1) ปรัชญา นโยบาย วัตถุประสงค์
- 2) ลักษณะและประเภทของกิจกรรมนักศึกษา
- 3) ขั้นตอนในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา
- 4) งบประมาณด้านกิจกรรมนักศึกษา
- 5) ระบบที่สนับสนุนในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา
- 6) อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา

ผู้วิจัยได้เป็นตอนตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าของความ
คิดเห็นเป็น 5 ระดับด้วยกัน คือ

เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

ตอนที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกิจกรรม
นักศึกษา ประกอบด้วยประเด็นที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของการจัดกิจกรรมจำนวน 27 ข้อ เป็น
แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าของความคิดเห็นเป็น 5
ระดับ เห็นเดียวกับตอนที่ 3

ตอนที่ 5 ช้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนางานกิจกรรม Id'n8n.cn ประกอบด้วยประเด็นที่เป็นรูปแบบแผนภาระส่วนประมวลค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าของความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ เท่าเดียวกับตอนที่ 3 และ 4

การสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ศึกษาขอบเขตของเนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย สถานภาพของการจัดกิจกรรม รูปแบบของกิจกรรม ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการพัฒนา กิจกรรม แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และถูกต้องตามหลักเกณฑ์
2. สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย (Focus Group) ได้แก่ ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาของคุณกิจกรรมนักศึกษา คณะกรรมการของคุณกิจกรรมนักศึกษา และนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏ อายุร่วม 3 คน เพื่อทราบถึงแนวทางการจัดกิจกรรม ปัญหา อุปสรรคและแนวทางการจัดกิจกรรม
3. จัดทำแบบสอบถามตามขั้นตอนให้ครอบคลุมประเด็นและเนื้อหาตามที่กำหนดให้
4. การตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความตรงของแบบสอบถามที่จัดสร้างขึ้น โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบ
5. ถ้าหากไม่สามารถตรวจสอบตามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัย จะนำไปปรับปรุงและจัดพิมพ์
6. การนำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ (Tryout) นำแบบสอบถามที่แก้ไขและจัดพิมพ์เรียบ ร้อยแล้ว ไปทำการทดสอบให้กับสถาบันราชภัฏที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถาบันราชภัฏอุดรธานี โดยให้กับผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาของคุณกิจกรรม คณะกรรมการของคุณกิจกรรมนักศึกษา และนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏอุดรธานี อายุร่วม 3 คน
7. การปรับปรุงแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบให้ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุง และจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีรั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และชี้แจงวัตถุประสงค์ ของการวิจัย สังเคราะห์การบดีสถาบันราชภัฏทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม สถาบันราชภัฏ เพชรบูรณ์ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร และสถาบันราชภัฏนครสวรรค์
2. ติดต่อประสานงานกับผู้บริหารสถาบันแต่ละแห่งเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
3. ประชุมผู้ปฏิบัติงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อชี้แจงรายละเอียดและรั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรม คณะกรรมการของคุรุกริจกรรม และนักศึกษาของสถาบันราชภัฏทั้ง 4 แห่ง
5. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน แตะต้องตามหัวส่วนคู่มือ เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ นำเอาผลของข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการเก็บรวบรวมดังกล่าวข้างต้นมาทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพัฒนารัฐศาสตร์ (โปรแกรม SPSS/PC+) โดยแยกเป็น 7 ตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และประสบการณ์ทางด้าน
กิจกรรมนักศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ (Percent)

ตอนที่ 2 สภาพของภาระกิจกรรมบัญชา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการศึกษา นักศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ (Percent)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับ
เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเพื่อเทียบระดับความคิดเห็นเป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับเกณฑ์ในการเทียบระดับความคิดเห็น ใช้เท่าเดียวกับ ตอนที่ 3 และ 4

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางในการวางแผนพัฒนา การจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้เกณฑ์ในการเทียบระดับความคิดเห็น เท่าเดียวกับ ตอนที่ 3 และ 4

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา และเสนอแนวทางการพัฒนาฐานรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย แบ่งเป็นส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1	ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2	ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาและอุปสรรคของการจัดกิจกรรมนักศึกษาและชื่อเกณฑ์แนวทางในการพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา
ส่วนที่ 3	ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบของกิจกรรมนักศึกษา
ส่วนที่ 4	ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
ส่วนที่ 5	ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นอีกวิถีทางในการสร้างเสริมและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา
ส่วนที่ 1	ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งแยกเป็น 4 กลุ่มด้วยกันได้แก่ กลุ่มนักศึกษา กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา กลุ่มคณาจารย์ กลุ่มบุคลากร กลุ่มผู้บริหารงานกิจกรรมนักศึกษา และกลุ่มนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

ก. ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา

ตารางที่ 2 สถานภาพของผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา สถาบันราชภัฏกรุงสุมาภิเษก
ดูอย่างส่อง จำแนกตามคณะ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และจำนวนปี
ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. คณะที่สังกัด		
ครุศาสตร์	5	41.67
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2	16.67
วิทยาการจัดการ		8.33
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1	8.33
เทคโนโลยีการเกษตร	1	8.33
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2	16.67
รวม	12	100.00
2. เพศ		
ชาย	8	66.67
หญิง	4	33.33
รวม	12	100.00
3. อายุ		
38 ปี	1	8.33
40 ปี	2	16.67
43 ปี	2	16.67
45 ปี	2	16.67
49 ปี	1	8.33
51 ปี	2	16.67
53 ปี	2	16.67
รวม	$\bar{x} = 45.85$	100.00

ตารางที่ 2 : (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
4. ุณิการศึกษา		
ปริญญาตรี	0	0.00
ปริญญาโท	12	100.00
ปริญญาเอก	0	0.00
รวม	12	100.00
5. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา		
1 ปี	0	0.00
2 ปี	0	0.00
3 ปี	5	41.67
4 ปี	0	0.00
5 ปี	3	25.00
6 ปี	0	0.00
7 ปี	0	0.00
8 ปี	0	0.00
มากกว่า 8 ปี	4	33.33
รวม	12	100.00

จากตารางที่ 2 พบร่องรอยว่า จำนวนผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ต่อนอกต้นล่างทั้งหมดที่ศึกษาจะเป็นอย่างไร ประจำสังกัดคณะครุศาสตร์ มากที่สุด จำนวน 5 คน (ร้อยละ 41.67) รองลงมาเป็นคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยี จำนวน 2 คน (ร้อยละ 33.33) คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 1 คน (ร้อยละ 8.33)

จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ต่อนอกล่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 66.67) มีผู้บริหารงานกิจการ นักศึกษาที่เป็นเพศหญิง 4 คน (ร้อยละ 33.33)

ในเรื่องของอายุพบว่าผู้บบริหารงานกิจการนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ต่อนล่างมีอายุแตกต่างกันออกไป โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 46 ปี โดยมีอายุตั้งแต่ 38 ปีจนถึง 53 ปี โดยผู้บบริหารชาย 38 ปี และ 49 ปี มีจำนวน 1 คน เท่ากัน (ร้อยละ 8.33) และมีผู้บบริหารที่มี อายุ 40 ปี 43 ปี 45 ปี 51 ปี และ 53 ปี มีจำนวน 2 คน เท่ากัน (ร้อยละ 16.67)

สำหรับคุณวิทยากรทางการศึกษาของผู้บบริหารงานกิจการนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่ม ภาคเหนือต่อนล่างพบว่ามีคุณวิทยากรทางการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 83.43) และมีคุณวิทยากรทางการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาเอกอย่างละ 1 คน เท่ากัน (ร้อยละ 8.33)

ในส่วนของการศึกษาระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้บบริหารงานกิจการนักศึกษา พบว่า ผู้บบริหารงานกิจการนักศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้บบริหารงานกิจการนักศึกษาตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป ซึ่งมี จำนวน 4 คน (ร้อยละ 33.33)

๙. อาจารย์ที่ปรึกษางานกิจกรรมนักศึกษา

ตารางที่ ๓ สถานภาพของอาจารย์ที่ปรึกษางานกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏ
กรุงเทพเหนือตอนล่าง จำแนกตามสถาบัน และคณะที่สังกัด

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) สถาบันราชภัฏ		
พิบูลลงความ	12	27.91
เพชรบูรณ์	13	30.23
กำแพงเพชร	8	18.60
นครสวรรค์	10	23.26
รวม	43	100.00
2) คณะที่สังกัด		
ครุศาสตร์	9	20.93
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	12	27.91
วิทยาการจัดการ	7	16.28
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	10	23.26
เทคโนโลยีการเกษตร	3	6.98
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2	4.65
รวม	43	100.00

จากตารางที่ ๓ พบว่า จำนวนนักเรียนอาจารย์ที่ปรึกษางานกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบัน
ราชภัฏกรุงเทพเหนือตอนล่าง จำนวน 43 คน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาจากสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
มากที่สุด จำนวน 13 คน (ร้อยละ 30.23) รองลงมาเป็นสถาบันราชภัฏพิบูลลงความ จำนวน 12 คน
(ร้อยละ 27.90) สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 23.25) และสถาบันราชภัฏ
กำแพงเพชรน้อยที่สุด จำนวน 8 คน (ร้อยละ 18.60) และจากจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรม
นักศึกษาห้ามดื่น สั่งพิจารณาจำแนกตามคณะที่สังกัด พบร่วมเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสังกัดคณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด จำนวน 12 คน (ร้อยละ 27.90) รองลงมาเป็นคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 23.25) คณะครุศาสตร์ จำนวน 9 คน
(ร้อยละ 20.93) คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 16.27) คณะเทคโนโลยีการเกษตร
3 คน (ร้อยละ 6.97) และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมน้อยที่สุด จำนวน 2 คน (ร้อยละ 4.65)

**ตารางที่ 4 สถานภาพอาจารย์ที่ปรึกษางานกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ
ต่อนล่าง จำแนกตามเพศ อายุ และวุฒิการศึกษา**

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) เพศ		
ชาย	20	46.51
หญิง	23	53.49
รวม	43	100.00
2) อายุ		
21 - 30 ปี	11	25.58
31 - 40 ปี	9	20.93
41 - 50 ปี	17	39.53
51 - 60 ปี	5	11.63
ไม่ระบุ	1	2.33
รวม	43	100.00
3) วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี		0.00
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	10	23.26
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	31	72.09
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	2	4.65
รวม	43	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่าจากจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษางานกิจกรรมนักศึกษาทั้งหมด เป็น เพศชาย จำนวน 20 คน (ร้อยละ 46.51) และเป็นเพศหญิง จำนวน 23 คน (ร้อยละ 53.49) ด้านพิจารณาจากอายุของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา พบร่วม อาจารย์ที่ปรึกษาที่ มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปีมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 17 คน (ร้อยละ 39.53) รองลงไปเป็น อัลลุ่มอายุ 21 - 30 ปี จำนวน 11 คน(ร้อยละ 25.58) และกลุ่มอายุ 51 - 60 ปี น้อยที่สุด จำนวน 5 คน (ร้อยละ 11.63) ในส่วนของวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา พบร่วม มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด จำนวน 31 คน (ร้อยละ 72.09) รองลงไปเป็นวุฒิ ปริญญาตรี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 23.26) และวุฒิปริญญาเอกจำนวน 2 คน (ร้อยละ 4.65)

ตารางที่ 5 สถานภาพของอาจารย์ที่ปรึกษางานกิจกรรมนักศึกษา สถาบันราชภัฏ
กสุเมการะเนื่องด้วยล่าง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานที่ปรึกษา
กิจกรรม และงานบริหาร

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ตำแหน่งหน้าที่		
อาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรนักศึกษา	6	13.95
อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนนักศึกษา	1	2.33
อาจารย์ที่ปรึกษาสมัครใจ	7	16.28
อาจารย์ที่ปรึกษาชั่วคราว/กลุ่มที่สถาบันรับรอง	23	53.49
ไม่ระบุ	6	13.95
รวม	43	100.00
2) การเป็นผู้บริหารปัจจุบัน		
เป็น	19	44.19
ไม่เป็น	22	51.16
ไม่ระบุ	2	4.65
รวม	43	100.0
3) ตำแหน่งผู้บริหาร		
รองอธิการบดี	0	0.00
คณบดี	1	5.26
รองคณบดี	4	21.05
หัวหน้าโปรแกรมวิชา	5	26.32
ผู้อำนวยการศูนย์/สำนัก	3	15.79
รองผู้อำนวยการศูนย์/สำนัก	4	21.05
ไม่ระบุ	2	10.53
รวม	19	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า จากจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาภิจกรรมนักศึกษาทั้งหมด ถ้าพิจารณาจากตำแหน่งที่ปรึกษาขององค์กรกิจกรรม มีอาจารย์ที่ปรึกษามากที่สุด จำนวน 23 คน (ร้อยละ 53.49) รองลงไปเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในสหคณ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 16.28) และเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนนักศึกษา จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.33)

สำหรับการศึกษาภารมีตำแหน่งทางบริหารของอาจารย์ที่ปรึกษาภิจกรรมนักศึกษา พบว่า จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งหมด ตำแหน่งตำแหน่งเป็นผู้บริหาร จำนวน 19 คน (ร้อยละ 44.18) และไม่เป็นผู้บริหารจำนวน 22 คน (ร้อยละ 51.16) นอกจากนี้ยังพบว่าในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารด้วยนั้น จะเป็นผู้บริหารในตำแหน่ง หัวหน้าโน้มนุ叟 มากที่สุด จำนวน 5 คน (ร้อยละ 26.31) รองลงไปเป็นตำแหน่งรองคณบดี และรองผู้อำนวยการ ศูนย์/สำนัก จำนวนเท่ากันคือ 4 คน (ร้อยละ 21.05) ผู้อำนวยการศูนย์/สำนัก จำนวน 3 คน (ร้อยละ 15.78) และคณบดี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.26)

ค. คณะกรรมการองค์กรนักศึกษา

ตารางที่ 6 สถานภาพของคณะกรรมการองค์กรนักศึกษา สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ
ตอนล่าง จำแนกตามสถาบัน คณะ และชั้นปี

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1) สถาบันราชภัฏ		
พิบูลสงคราม	28	11.76
เพชรบูรณ์	68	28.57
กำแพงเพชร	53	22.27
นครสวรรค์	89	37.39
รวม	238	100.00
2) คณะที่สังกัด		
คณะครุศาสตร์	17	7.14
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศึกษา	71	29.83
คณะวิทยาการจัดการ	38	15.97
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	64	26.89
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2	0.84
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	30	12.61
ไม่ระบุ	16	6.72
รวม	238	100.00
ชั้นปี		
ปี 2	68	28.57
ปี 3	113	47.48
ปี 4	5	2.10
ไม่ระบุ	52	21.85
รวม	238	100.00

จากตารางที่ 6 พบร้าจากจำนวนคณะกรรมการองค์กรกิจกรรมนักศึกษาที่ทำการศึกษาของกลุ่มสถาบันราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 238 คน จะเป็นคณะกรรมการองค์กรนักศึกษา สถาบันราชภัฏนครสวรรค์มากที่สุด จำนวน 89 คน (ร้อยละ 37.39) รองลงไปเป็นสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 68 คน (ร้อยละ 28.57) และสถาบันราชภัฏพิษณุโลก จำนวน 28 คน (ร้อยละ 11.76)

จากการศึกษา คณะที่สังกัดของคณะกรรมการองค์กรนักศึกษาดังกล่าวพบว่า คณะกรรมการองค์กรนักศึกษา เป็นนักศึกษาสังกัดคณะมนุษยศาสตร์มากที่สุด จำนวน 71 คน (ร้อยละ 29.83) รองลงไปเป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 64 คน (ร้อยละ 26.89) และสังกัดคณะเทคโนโลยีการเกษตรน้อยที่สุด จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.84)

สำหรับระดับชั้นปีของคณะกรรมการองค์กรนักศึกษาที่ทำการศึกษาพบว่า เป็นนักศึกษา ระดับ ชั้นปีที่ 3 มากที่สุด จำนวน 113 คน (ร้อยละ 47.48) รองลงไปเป็นระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 68 คน (ร้อยละ 28.57) และเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 น้อยที่สุด จำนวน 5 คน (ร้อยละ 2.10)

ตารางที่ 7 สถานภาพของคณะกรรมการคุณักศึกษา สถาบันราชภัฏรุ่มภาคเหนือ
ดอนส่ง จำแนกตามเพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม และการมีงานทำ

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1) เพศ		
ชาย	95	39.92
หญิง	143	60.08
รวม	238	100.00
2) อายุ		
17 - 18 ปี	10	4.20
19 - 20 ปี	93	39.08
21 - 22 ปี	125	52.52
23 - 24 ปี	10	4.20
รวม	238	100.00
3) คะแนนเฉลี่ยสะสมในปัจจุบัน		
ต่ำกว่า 2.00	4	1.68
2.00 - 2.50	42	17.65
2.51 - 3.00	99	41.60
มากกว่า 3.00	93	39.08
รวม	238	100.00
4) การทำงานหารายได้พิเศษระหว่างการศึกษาในสถาบัน		
มี	73	30.67
ไม่มี	150	63.03
ไม่รู้	15	6.30
รวม	238	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า จากจำนวนคณะกรรมการคุณักศึกษา ของกลุ่มสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่างที่ทำการศึกษา จำนวน 238 คน จำแนกเป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 143 คน (ร้อยละ 60.08) และเป็นเพศชาย จำนวน 95 คน (ร้อยละ 39.92)

ถ้าพิจารณาอายุของคณะกรรมการคุณักศึกษา ที่ทำการศึกษาพบว่า มีอายุอยู่ระหว่าง 21 - 22 ปี มากที่สุด จำนวน 125 คน (ร้อยละ 52.52) รองลงไปมีอายุระหว่าง 19 - 20 ปี จำนวน 93 คน (ร้อยละ 39.08) มีอายุระหว่าง 17 - 18 ปี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 4.20) และอายุระหว่าง 23 - 24 ปี น้อยที่สุด จำนวน 10 คน (ร้อยละ 4.20)

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า ของคณะกรรมการคุณักศึกษาพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ของคณะกรรมการคุณักศึกษาพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 มากที่สุด จำนวน 99 คน (ร้อยละ 41.60) รองลงไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 จำนวน 93 คน (ร้อยละ 39.08) มีค่าเฉลี่ยคะแนนสะสมอยู่ระหว่าง 2.00 - 2.50 จำนวน 42 คน (ร้อยละ 17.65) และมีค่าเฉลี่ยคะแนนสะสมต่ำกว่า 2.00 น้อยที่สุดจำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.68)

ในส่วนของการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะที่กำลังศึกษาของคณะกรรมการคุณักศึกษาพบว่า มีจำนวน 73 คน (ร้อยละ 30.67) ที่ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะที่กำลังศึกษา ส่วนที่เหลืออีกจำนวน 150 คน (ร้อยละ 63.03) "ไม่มีการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ"

๔. นักศึกษา

ตารางที่ ๘ สถานภาพของนักศึกษา สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง
จำแนกตามสถาบัน คณะ และชั้นปี

รายละเอียด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1) สถาบันราชภัฏ		
พิบูลสงคราม	121	29.09
เพชรบูรณ์	77	18.51
กำแพงเพชร	114	27.40
นครสวรรค์	134	25.00
รวม	416	100.00
2) คณะที่สังกัด		
คณะครุศาสตร์	69	16.59
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	128	30.77
คณะวิทยาการจัดการ	64	15.38
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	97	23.32
คณะเทคโนโลยีเกษตร	27	6.49
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	28	6.73
ไม่ระบุ	3	0.72
รวม	416	100.00
ชั้นปี		
ปี ๒	150	36.06
ปี ๓	110	26.44
ปี ๔	112	26.92
ไม่ระบุ	44	10.58
รวม	416	100.00

ตารางที่ 8 จากจำนวนนักศึกษา ของกลุ่มสถาบันราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง รวมทั้งสิ้น 416 คน ที่ทำการศึกษา จำแนกเป็นนักศึกษาจากสถาบันราชภัฏต่าง ๆ ดังนี้ นักศึกษาจาก สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมากที่สุด จำนวน 121 คน (ร้อยละ 29.09) สถาบันราชภัฏ ก้าแพงเพชร จำนวน 114 คน (ร้อยละ 27.40) สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ 104 คน (ร้อยละ 25.00) และสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 77 คน (ร้อยละ 18.51)

จากจำนวนนักศึกษาของสถาบันราชภัฏดังกล่าว ถ้าหากพิจารณาจากคณะที่สังกัด พนว่าเป็นนักศึกษาคณะมุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด จำนวน 128 คน (ร้อยละ 30.77) รองลงไปเป็นนักศึกษาสังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 97 คน (ร้อยละ 23.32) และนักศึกษาสังกัดคณะเทคโนโลยีการเกษตรน้อยที่สุด จำนวน 27 คน (ร้อยละ 6.49)

ในส่วนของระดับชั้นปีของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น พบว่าเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มากที่สุด จำนวน 150 คน (ร้อยละ 36.08) นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 รองลงไปจำนวน 112 คน (ร้อยละ 26.92) และระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 110 คน (ร้อยละ 26.44)

ตารางที่ 9 สถานภาพ ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำแนกตาม
เพศ อายุคะแนนเฉลี่ยสะสม และการมีงานทำ

รายละเอียด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1) เพศ		
ชาย	191	45.91
หญิง	225	54.09
รวม	416	100.00
2) อายุ		
17 - 18 ปี	8	1.92
19 - 20 ปี	197	47.36
21 - 22 ปี	182	43.75
23 - 24 ปี	24	5.77
24 ปีขึ้นไป	5	1.20
รวม	416	100.00
3) คะแนนเฉลี่ยสะสมในปัจจุบัน		
ต่ำกว่า 2.00	14	3.37
2.00 - 2.50	124	29.81
2.51 - 3.00	187	44.95
มากกว่า 3.00	91	21.88
รวม	416	100.00
4) การทำงานหารายได้เพื่อรองรับค่าวัสดุการศึกษาในสถาบัน		
มี	197	47.36
ไม่มี	219	52.64
รวม	416	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า จำนวนนักศึกษาที่ทำการศึกษาทั้งหมด ของสถาบันราชภัฏ
กู้มภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 416 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 191 คน (ร้อยละ
45.91) และเป็นเพศหญิง จำนวน 225 คน (ร้อยละ 54.09) สำหรับพิจารณาจากอายุของ
นักศึกษาดังกล่าวพบว่า นักศึกษามีอายุระหว่าง 19 - 20 ปี มากที่สุด จำนวน 197 คน
(ร้อยละ 47.36) รองลงไปอยู่ระหว่าง 21 - 22 ปี จำนวน 182 คน (ร้อยละ 43.75) และ¹
อายุตั้งแต่ 24 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 54 คน (ร้อยละ 1.20)

สำหรับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาดังกล่าว จากการศึกษาพบว่า นักศึกษา
ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 รึมจำนวน 187 คน (ร้อยละ 44.95)
รองลงไปจะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00 - 2.50 จำนวน 124 คน (ร้อยละ 29.81)
คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 รึนไป จำนวน 91 คน (ร้อยละ 21.88) คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า
2.00 จำนวน 14 คน (ร้อยละ 3.37)

ในส่วนของการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะที่กำลังศึกษาของนักศึกษา พบว่า มีนักศึกษา
จำนวน 197 คน (ร้อยละ 47.36) ที่ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษขณะที่กำลังศึกษาในสถาบัน
ราชภัฏส่วนนักศึกษาอีก จำนวน 219 คน (ร้อยละ 52.64) ไม่มีการทำงานเพื่อหารายได้
พิเศษขณะศึกษา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทาง
ในการพัฒนางานกิจกรรม ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง
ของผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา
คณะกรรมการของคุณนักศึกษา และนักศึกษา

ก. ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา

ตารางที่ 10 จำนวนนักศึกษา จำนวนองค์กรกิจกรรมนักศึกษา และจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษา
องค์กรกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

รายละเอียด	จำนวน(ครร.)	ร้อยละ	หมายเหตุ
1) จำนวนนักศึกษา			
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	3,644	23.59	
สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์	4,233	27.40	
สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร	3,996	25.86	
สถาบันราชภัฏนครราชสีมา	3,577	23.15	
รวม	15,450	100.00	$\bar{x} = 3,862$
2) จำนวนองค์กรกิจกรรมนักศึกษา			
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	28	30.43	
สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์	24	26.09	
สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร	11	11.96	
สถาบันราชภัฏนครราชสีมา	29	31.52	
รวม	92	100.00	$\bar{x} = 23$
3) จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมนักศึกษา			
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	56	34.78	
สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์	34	21.12	
สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร	19	11.80	
สถาบันราชภัฏนครราชสีมา	52	32.30	
รวม	161	100.00	$\bar{x} = 40.2$

จากตารางที่ 10 พบว่า จากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา
จำนวน 12 คน เกี่ยวกับจำนวนนักศึกษา จำนวนองค์กรกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏ
กสุ่มภาคเหนือตอนล่างมีจำนวนนักศึกษารวมทั้งหมดจำนวน 15,450 คน เป็นนักศึกษาสถาบัน
ราชภัฏเพชรบูรณ์มากที่สุด จำนวน 4,233 คน (ร้อยละ 27.39) สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร
รองลงไป จำนวน 3,996 คน (ร้อยละ 25.86) สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 3,644 คน
(ร้อยละ 23.58) และสถาบันราชภัฏนครสวรรค์น้อยที่สุด จำนวน 3,577 คน (ร้อยละ 23.15)

สำหรับของค์กรกิจกรรมนักศึกษานั้น พนักงานมีกสุ่มของค์กรกิจกรรมทั้งหมดรวม 92 องค์กร
กิจกรรมโดยในจำนวนนี้เป็นองค์กรกิจกรรมของสถาบันราชภัฏนครสวรรค์มากที่สุด จำนวน
29 องค์กร (ร้อยละ 31.52) รองลงมาเป็นสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 28 องค์กร
(ร้อยละ 30.43) สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 24 องค์กร (ร้อยละ 26.09) และสถาบัน
ราชภัฏกำแพงเพชรน้อยที่สุด จำนวน 11 องค์กร (ร้อยละ 11.96) โดยมีค่าเฉลี่ยกิจกรรมของ
สถาบันราชภัฏในกสุ่มภาคเหนือตอนล่าง เท่ากับ 23 องค์กร

ในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมพบว่า มีจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กร
กิจกรรมรวมทั้งหมด 161 คน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
มากที่สุดจำนวน 56 คน (ร้อยละ 34.78) รองสถาบันราชภัฏนครสวรรค์รองลงไป จำนวน
52 คน (ร้อยละ 32.30) สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์จำนวน 34 คน (ร้อยละ 21.12) และ
ของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรน้อยที่สุด จำนวน 19 คน (ร้อยละ 11.80)

**ตารางที่ 11 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา
สถาบันราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง**

สถาบันราชภัฏ	จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรม														
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม	ร้อยละ	
พิบูลสงคราม	3	2	0	1	2	7	15	10	3	2	9	10	64	25.80	
เพชรบูรณ์	4	3	1	1	0	8	12	9	6	1	8	8	61	24.59	
กำแพงเพชร	3	2	0	1	1	6	13	8	2	1	7	9	53	21.37	
นครศรีธรรมราช	5	4	2	1	0	10	13	9	5	3	9	9	70	28.22	
รวม	15	11	3	4	3	31	53	36	16	7	33	36	248	100.00	
เฉลี่ย	3.75	2.75	0.75	1.00	0.75	7.70	13.25	9.00	4.00	1.75	8.25	9.00	62.00		

จากการที่ 11 พนว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จะมีการกระจายของกิจกรรมตลอดทั้งปี แต่จะมีความถี่ของการจัดต่างกัน โดยในแต่ละสถาบันจะมีความแตกต่างด้วย จากระยะเวลาที่จัดรวมทั้งหมดของกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 248 ครั้ง ในปีนี้ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช จัดมากที่สุด จำนวน 70 ครั้ง (ร้อยละ 28.2) รองลงมาเป็นอันดับสอง สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 64 ครั้ง (ร้อยละ 25.80) สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 61 ครั้ง (ร้อยละ 24.59) และสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร น้อยที่สุด จำนวน 53 ครั้ง (ร้อยละ 21.37)

ถ้าพิจารณาการจัดกิจกรรมในแต่ละเดือนจะพบว่า ช่วงเดือนมิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม พฤศจิกายน และเดือนธันวาคม มีความถี่ของการจัดกิจกรรมสูงมากกว่าเดือนอื่น ๆ โดยเฉพาะเดือนกรกฎาคมมีการจัดกิจกรรมสูงสุด (จำนวน 53 ครั้ง) และเดือนที่มีการจัดกิจกรรมน้อยที่สุด ได้แก่ เดือนมีนาคมและเดือนพฤษภาคม (จำนวน 2 ครั้ง) สถาบันราชภัฏแต่ละแห่งจะมีการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยเฉลี่ยเดือนละ 5 ครั้ง

ตารางที่ 12 การให้บริการช้อมูลด้านกิจกรรม การจัดนิทรรศการ เครื่องจำนำยความสะอาด
จัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา คู่มือองค์กรกิจกรรม การจัดประชุมสัมมนา
ชี้แจงทำความเข้าใจเรื่องกิจกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรม ของผู้บริหารของ
สถาบันฯภายนอกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

รายละเอียด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1) การรวบรวมและให้บริการช้อมูลด้านกิจกรรมนักศึกษา		
มี	11	91.67
ไม่มี	1	8.33
รวม	12	100.00
2) การเข้าร่วมกิจกรรมของผู้บริหารสถาบันหรือผู้แทน เมื่อมีการจัดกิจกรรมนักศึกษา		
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเลย	0	0.00
เข้าร่วมกิจกรรมบางครั้ง	0	0.00
เข้าร่วมสม่ำเสมอ	12	100.00
รวม	12	100.00
3) อุปกรณ์ เครื่องจำนำยความสะอาดให้นักศึกษา ในการจัดกิจกรรม		
อานพานะ	12	100.00
อาคารสถานที่	12	100.00
โสดทัศนูปกรณ์	12	100.00
วัสดุในการทำกิจกรรม	12	100.00
เจ้าหน้าที่ดำเนินยความสะอาด	12	100.00
รวม	12	100.00
4) การจัดทำคู่มือให้อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำกิจกรรม		
มี	6	50.00
ไม่มี	6	50.00
รวม	12	100.00

ตารางที่ 12 : (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
5) การจัดทำคู่มือให้องค์กรในการทำกิจกรรม		
มี	11	91.67
ไม่มี	1	8.33
รวม	12	100.00
6) การจัดประชุมสัมมนาเพื่อชี้แจงระเบียบข้อบังคับ การทำกิจกรรมแก่อาจารย์ที่ปรึกษา		
มี	11	91.67
ไม่มี	1	8.33
รวม	12	100.00
7) การจัดประชุมสัมมนาเพื่อชี้แจงระเบียบข้อบังคับ การทำกิจกรรมแก่นักศึกษา		
มี	11	91.67
ไม่มี	1	8.33
รวม	12	100.00

จากตารางที่ 12 ในด้านของการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น พนักงาน
เมืองรักษารัฐกิจฯ ประเมินว่า ผู้บริหารสถาบันหรือผู้แทนเข้าร่วมกิจกรรมสม่ำเสมอ และสถาบัน
สนับสนุนอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาในการทำกิจกรรม ได้แก่ ยานพาหนะ
อาคารสถานที่ ผลิตภัณฑ์ป้องกัน ตู้กด และเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ผู้บริหารกิจการ
นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทุกคน เห็นว่า สถาบันมีการดำเนินการอยู่แล้ว (ร้อยละ 100.00)

ส่วนในเรื่องการร่วมงานและให้บริการช้อมูลด้านกิจการนักศึกษา การจัดทำคู่มือให้
องค์กรในการทำกิจกรรม การจัดประชุมสัมมนาเพื่อชี้แจงระเบียบข้อบังคับการทำกิจกรรม และ
อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมและนักศึกษานั้น ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 91.67)
ตอบว่ามีการดำเนินการอยู่แล้ว

สำหรับการจัดทำคู่มือแนะนำการทำกิจกรรม แจกให้อาจารย์ที่ปรึกษานั้น ผู้บริหาร
กิจกรรมนักศึกษาเห็นว่า มีการทำบ้าง (ร้อยละ 50.00)

ตารางที่ 13 เงินงบประมาณ ที่ได้รับการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ประเภท งบประมาณ	พิบูลสงคราม		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครราชสีมา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บกศ.	506,100	73.33	409,600	69.58	370,000	67.39	480,000	71.74	1,765,700	70.72
งบประมาณแผ่นดิน	149,000	21.59	149,000	4.40	149,000	27.14	149,000	22.27	596,000	23.87
อื่นๆ	35,000	5.07	30,000	5.09	30,000	5.46	40,000	5.97	135,000	5.40
รวม	690,100	100.00	588,600	100.00	549,000	100.00	669,000	100.00	2,496,700	100.00
ร้อยละ		27.64		23.57		21.98		26.79		100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า เงินงบประมาณที่ได้รับในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง แบ่งเป็น 3 ประเภท งบประมาณบำรุง การศึกษา (บกศ.) งบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณอื่นๆ (ได้แก่ เงินภายนอกที่ได้รับ การสนับสนุน) งบประมาณสนับสนุนจากเงินบำรุงการศึกษามากที่สุด ร้อยละ 70.72 รองลงมา คือ เงินงบประมาณแผ่นดิน ร้อยละ 23.87 และเงินอื่นๆ ภายนอกสถาบัน ร้อยละ 5.40

ในส่วนของเงินสนับสนุนการจัดกิจกรรมทั้งหมดนี้ ถ้าหากพิจารณาเป็นรายสถาบันของ กลุ่มสถาบันราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีเงินสนับสนุนการจัด กิจกรรมนักศึกษามากที่สุด จำนวน 690,100 บาท (ร้อยละ 27.64) รองลงไปเป็นสถาบันราชภัฏ เพชรบูรณ์ จำนวน 669,000 บาท (ร้อยละ 26.79) สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 588,600 บาท (ร้อยละ 23.57) และสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรน้อยที่สุด จำนวน 549,000 บาท (ร้อยละ 21.98)

ตารางที่ 14 ปัญหาและอุปสรรคสำคัญ ของการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา

ปัญหา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. อาจารย์ผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของงานกิจกรรมนักศึกษา	7	18.42
2. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมยังขาดความรู้และประสบการณ์	6	15.79
3. ระเบียบข้อบังคับด้านการเงิน ไม่สะทวកและคล่องตัว	3	7.89
4. นักศึกษามีความสำคัญของการทำกิจกรรม	10	26.32
5. ผู้นำนักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานน้อย	5	13.16
6. ขาดบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านกิจกรรมนักศึกษา	7	18.42
รวม	38	100.00

จากตารางที่ 14 พบร่วมกันว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา คือ นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและความสำคัญของการทำกิจกรรมมากที่สุด จำนวน 10 คน (ร้อยละ 26.32) รองลงมาคืออาจารย์ผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของงานกิจกรรมนักศึกษา เมื่อขาดบุคลากรทางด้านกิจกรรมนักศึกษาซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 18.42) อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์จำนวน 6 คน (ร้อยละ 15.79) ผู้นำนักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานน้อย จำนวน 5 คน(ร้อยละ 13.16) และระเบียบข้อบังคับด้านการเงินไม่สะทวកและคล่องตัว จำนวน 3 คน (ร้อยละ 7.89)

ตารางที่ 15 ข้อเสนอแนะ แนวทางการส่งเสริม และพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะ แนวทางการส่งเสริมและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ส่งเสริมระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีความเข้มแข็ง	5	17.86
2. ปรับปรุงระบบอันบันคับเกี่ยวกับการใช้เงินกิจกรรมนักศึกษาให้มีความคล่องตัวกว่านี้	6	21.43
3. จัดหนุนคลากรเพื่อช่วยปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาโดยตรงที่ไม่มีภาระงานสอน	7	25.00
4. จัดให้มีอาคารกิจการนักศึกษา(Student Union)	4	14.29
5. อาจารย์ของสถาบันทุกคนต้องเห็นความสำคัญของกิจกรรมและเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	6	21.43
รวม	28	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้บริหารงานกิจกรรมนักศึกษามีข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา ด้วยการให้จัดหนุนคลากรเพื่อช่วยปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาโดยตรงที่ไม่มีภาระงานสอนมากที่สุด จำนวน 7 คน (ร้อยละ 29.63) รองลงมา อาจารย์ผู้สอนต้องเห็นความสำคัญของกิจกรรมและเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา และปรับปรุงระบบอันบันคับเกี่ยวกับการใช้เงินกิจกรรมนักศึกษาให้มีความคล่องตัวกว่านี้ จำนวนอย่างละ 6 คน (ร้อยละ 21.43) ส่งเสริมระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีความเข้มแข็ง จำนวน 5 คน (ร้อยละ 17.86) และมีข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาด้วยการจัดให้มีอาคารกิจการนักศึกษา (Student Union) น้อยที่สุด จำนวน 4 คน (ร้อยละ 14.29)

ข. อาจารย์ที่ปรึกษาคิจกรรมนักศึกษา

ตารางที่ 16 ข้อมูลการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของคิจกรรมนักศึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษา
คิจกรรมนักศึกษาสถาบันราชภัฏกรุงสุนภาคเนื้อตอนล่าง

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ระยะเวลาที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของคิจกรรมนักศึกษา		
รวมตั้งกว่า 3 ปี	30	69.77
รวม 4 - 6 ปี	6	13.95
รวม 7 – 9 ปี	3	6.98
รวมเกิน 9 ปี	4	9.30
รวม	43	100.00
2) จำนวนของคิจกรรมนักศึกษาในระดับสูงสุด ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในปีการศึกษา 2542 - 2543		
1 องค์กร	29	67.44
2 องค์กร	9	20.93
3 องค์กร	1	2.33
มากกว่า 3 องค์กร	4	9.30
รวม	43	100.00
3) จำนวนของคิจกรรมนักศึกษาในระดับต่ำสุด โปรแกรมวิชาที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา		
1 องค์กร	29	67.44
2 องค์กร	10	23.26
3 องค์กร	2	4.65
มากกว่า 3 องค์กร	2	4.65
รวม	43	100.00

ตารางที่ 16 : (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4) เหตุผลในการรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมนักศึกษา		
ต้องการศึกษาหาความรู้	2	4.65
ต้องการช่วยพัฒนานักศึกษา	17	39.53
ต้องการใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ช่วยเหลือนักศึกษา	17	39.53
คณะ สถาบันฯ		
เป็นภารกิจหรือหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ	7	16.28
รวม	43	100.00
5) ตำแหน่งอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมในปัจจุบัน		
เป็น	35	81.40
ไม่เป็น	6	13.95
ไม่ระบุ	2	4.65
รวม	43	100.00
6) การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของครุนกศึกษาในอนาคต		
ยินดีรับเป็น	38	88.37
ไม่ยินดี	3	6.98
ไม่ระบุ	2	4.65
รวม	43	100.00

จากตารางที่ 16 กnowledgelistanapap ของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา
พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ มีช่วงระยะเวลาของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ต่ำกว่า 3 ปี
มากที่สุดจำนวน 30 คน (ร้อยละ 69.77) มีช่วงเวลาของการเป็นที่ปรึกษา ระหว่าง 4 - 6 ปี
จำนวน 6 คน (ร้อยละ 13.95) ช่วงเวลาของการเป็นที่ปรึกษามากกว่า 9 ปี จำนวน 4 คน
(ร้อยละ 9.30) และช่วงเวลาของการเป็นที่ปรึกษาระหว่าง 7 - 9 ปี น้อยที่สุด จำนวน 3 คน
(ร้อยละ 6.98)

สำหรับจำนวนองค์กรกิจกรรมระดับสถาบัน รึ่งอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาจากการศึกษาพบว่าจำนวน 29 คน (ร้อยละ 67.44) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา 1 องค์กร ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นที่ปรึกษา 2 องค์กร จำนวน 9 คน (ร้อยละ 20.93) เป็นที่ปรึกษามากกว่า 3 องค์กร จำนวน 4 คน (ร้อยละ 9.30) และเป็นที่ปรึกษา จำนวน 3 องค์กร จำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.33)

ในส่วนขององค์กรกิจกรรมระดับคณะและโปรแกรมวิชาที่อาจารย์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่าส่วนใหญ่เป็นที่ปรึกษา จำนวน 1 องค์กร มากที่สุด จำนวน 29 คน (ร้อยละ 67.44) เป็นที่ปรึกษา 2 องค์กร รองลงมาจำนวน 10 คน (ร้อยละ 23.26) เป็นที่ปรึกษามากกว่า 3 องค์กร และเป็นที่ปรึกษาจำนวน 3 องค์กร น้อยที่สุด จำนวนอย่างละ 2 คน (ร้อยละ 4.65)

ผลจากการศึกษาในเรื่องเหตุผลของการรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาขององค์กรกิจกรรม พบร้าอาจารย์ยอมรับเป็นที่ปรึกษาด้วยเหตุผลว่า ต้องการให้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ช่วยเหลือนักศึกษา คณะ สถาบัน และต้องการขยายพัฒนานักศึกษามากที่สุด จำนวนอย่างละ 17 คน (ร้อยละ 39.53) ด้วยเหตุเป็นภารกิจและหน้าที่ต้องรับผิดชอบของลงไป จำนวน 7 คน (ร้อยละ 16.28) และด้วยเหตุผลต้องการศึกษาหาความรู้น้อยที่สุด จำนวน 2 คน (ร้อยละ 4.65)

นอกจากนั้น การศึกษาดำเนินการเป็นที่ปรึกษาในปัจจุบัน พบร้าจากอาจารย์ที่ปรึกษาขององค์กรกิจกรรมนักศึกษาทั้งหมด ที่ทำการศึกษาอย่างเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในปัจจุบัน จำนวน 35 คน (ร้อยละ 81.40) และมีจำนวน 6 คน ที่ไม่ได้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในปัจจุบัน (ร้อยละ 13.95) และผลจากการสำรวจความพึงพอใจในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในอนาคต พบร้าอาจารย์ส่วนใหญ่ที่เป็นที่ปรึกษาอินเดียนรับเป็นที่ปรึกษาอีก จำนวน 38 คน (ร้อยละ 88.37) มีผู้ตอบไม่ยินดีเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 3 คน (ร้อยละ 6.98) และมีผู้ไม่ตอบคำถามนี้ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 4.65)

ตารางที่ 17 ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของงานกิจกรรมนักศึกษา

ปัญหา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	18	27.27
2. นโยบายในการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษายังไม่ชัดเจน	8	12.12
3. งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมมีน้อย	25	37.88
4. กระบวนการนักศึกษาขาดความรับผิดชอบ	5	7.58
5. ระเบียบข้อบังคับในการทำกิจกรรมเป็นอุปสรรค	7	10.61
6. ขาดการสนับสนุนจากสถาบัน	2	3.03
7. ผู้บริหารเป็นอุปสรรคในการทำกิจกรรม	1	1.52
รวม	66	100.00

จากตารางที่ 17 พบร่วมกับ ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการจัดกิจกรรมตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมนักศึกษา คือ เงินงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมมีน้อยมากที่สุด จำนวน 25 คน (ร้อยละ 37.88) รองลงมาคือ นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม จำนวน 18 คน (ร้อยละ 27.27) นโยบายในการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษายังไม่ชัดเจน จำนวน 8 คน (ร้อยละ 12.12) ระเบียบข้อบังคับในการทำกิจกรรมเป็นอุปสรรค จำนวน 7 คน (ร้อยละ 10.61) และตัวผู้บริหารเป็นอุปสรรคในการทำกิจกรรมน้อยที่สุด จำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.52)

ตารางที่ 18 ข้อเสนอแนะ แนวทางการส่งเสริม และพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา
ของอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมนักศึกษา

รายละเอียด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. จัดหนงบประมาณสนับสนุนให้มากขึ้น	22	40.74
2. กำหนดระเบียบข้อบังคับให้ชัดเจน	6	11.11
3. มีการสรุปและประเมินผลการจัดกิจกรรม	7	12.96
4. มีการจัดทำปฏิทินกิจกรรมนักศึกษา	3	5.56
5. ปรับปรุงระบบการประชาสัมพันธ์ของสถาบัน	4	7.41
6. กำหนดนโยบายการจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้ชัดเจน	12	22.22
รวม	54	100.00

จากตารางที่ 18 พบร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมนักศึกษามีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาที่สำคัญ คือ ต้องจัดหนงบประมาณสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักศึกษาให้มากขึ้นมากที่สุด จำนวน 22 คน (ร้อยละ 40.74) รองลงมาเป็นคือ กำหนดนโยบายการจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้ชัดเจน จำนวน 12 คน (ร้อยละ 22.22) มีการสรุปและประเมินผลการจัดกิจกรรมจำนวน 7 คน (ร้อยละ 12.96) และมีการจัดทำปฏิทินกิจกรรมนักศึกษาน้อยที่สุด จำนวน 3 คน (ร้อยละ 5.56)

ค. คณะกรรมการนักศึกษา

ตารางที่ 19 ข้อมูลองค์กรกิจกรรม ที่คณะกรรมการของคุณนักศึกษารับผิดชอบบริหารงาน
ของสถาบันราชภัฏกุสุมาลากาญจน์ภาคเหนือตอนล่าง

รายละเอียด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1) จำนวนองค์กรกิจกรรม ที่คณะกรรมการของคุณนักศึกษา		
องค์การนักศึกษา	9	3.78
สโมสรนักศึกษาคณะ	52	21.85
สภานักศึกษา	8	3.36
ชมรม	164	68.91
กลุ่มกิจกรรม	6	2.10
รวม	238	100.00
2) ตำแหน่งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบ		
ประธานองค์กร	30	12.61
รองประธานองค์กร	42	17.65
กรรมการองค์กร	124	52.10
ไม่ระบุ	42	17.65
รวม	238	100.00
3) ระดับองค์กรกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง		
ระดับสถาบัน	111	46.64
ระดับคณะ	11	4.62
ชมรม/กลุ่มกิจกรรมที่ต่างบ้านต่างเมือง	116	48.74
รวม	238	100.00
4) ประเภทขององค์กรกิจกรรม		
องค์กรบริหาร	158	66.39
บำเพ็ญประโยชน์	50	21.01
วิชาการ	18	7.56
กีฬา	10	4.20
ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	0	0.00
ไม่ระบุ	2	0.84
รวม	238	100.00